

talja slovenska fare v Jolietu, Ill., in KSKJ. Tu sta govorila Rev. Plevnik in dr. Krek. Obs... sta proslavljala spomin Rev. Šušteršiča in šoleta, naj bi tako Slovenci v Ameriki kakor v domovini delali v duhu velikega pokojnika. Predsednik Opeka pa je položil na grob krasen venec.

"Z Viča so se nato ameriški Slovenci vrnili v Ljubljano. Posebej moramo poudariti, da je viško prebivalstvo, na čelu mu župan Petrovič, naše ameriške rojake prav prijazno sprejelo.

"Izjava predsednika KSKJ "Naš urednik je naprosil g. Frank Opeko, predsednika, naj kaj pove o svojih vtisih na poti. Ljubezljivo se je odzval tej želji, ter izjavil:

"Vožnja po morju je bila zelo lepa in Cunardova družba je storila vse, da napravi vožnjo še prijetnejšo. Od Chicaga pa do Ljubljane nas je spremljal neumorni Cunardov uradnik g. Krmptič, ki je v zvezi z ostalimi uradniki Cunarda, posebno z g. Milavcem, vedno skrbel za našo udobnost na potu. Zahvaljujem se tudi Rafaelovi družbi, katere pozornost smo čuli, še preden smo stopili na evropska tla. Videli smo tudi Lisieux in vsakemu katoliškemu Slovincu pripravoma, da na poti, če ima količkaj prilike, poseti ta kraj. Zelo hvaležni smo delegaciji, ki nas je spremljala po celi poti. Vožnja je bila sicer naporna, toda v dobri družbi smo imeli priliko opazovati lepoto Švice in Tirolske.

"Naravnost presenečeni pa smo bili nad sprejemom v Ljubljani, ki nam je pokazal, kako smo še vedno v ozkih zvezah s Slovenijo. Potom 'Slovenca' pozdravljam vse naše rojake, sodravnike, prijatelje in znance v starem kraju, kakor tudi želim, da bi naše bivanje rodilo čim več uspehov, tako za nas, kakor za Vas in naše vezi s rodno slovensko zemljo poglabilo."

"Zopet ponavljam: Ako se selite, naznanite takoj novi naslov. Sosesterski pozdrav, Julija Gottlieb, tajnica.

Naznanilo in vabilo društva Marije Pomagaj št. 79, Waukegan, Ill. Redna mesečna seja našega društva se vrši v nedeljo, 19. julija ob devetih popoldne. Na tej seji bodo prebrani polletni računi in imamo še več drugih važnih reči za ukreniti; torej prosim vse članstvo, da se te važne seje udeleži v polnem številu.

Ravno isto nedeljo popoldne pa bo imelo društvo svoj piknik in sicer na Wire Mill prostoru. Lahko se gotovo spominjate, da smo se na našem pikniku še vselej izvrstno zabavali; ravno tako tudi letos ne bo manjkalo raznovrstne zabave. Za mladi- no bo na programu žogomet- na tekma med skupino igralcev našega društva in neko drugo skupino.

V prvi vrsti pričakujemo, da se tega piknika udeležijo vsaj vsi naši člani in članice; res da so slabi časi, toda bilo bi lepo, da bi se vsaj enkrat vsi skupaj zbrali in malo skupno povese- lili. Ravno tako uljudno vabi- mo tudi vse druge rojake in ro- jakinje, da pridejo na ta naš piknik in se poveselejo z nami.

S sobratskim pozdravom Ignacij Grom, tajnik.

Društvo Marije Sedem Zalosti št. 81, Pittsburgh, Pa. Tem potom se pozivlja člani- ce imenovanega društva, da se v polnem številu udeležijo seje dne 19. julija točno ob 2. uri popoldne. Drage mi sestre! Ponovno ste naprošene, da se v polnem številu udeležite, da bo- ste slišale o polletnem društvenem poslovanju in polletnem računu.

Obenem opominjam one člani- ce, katere že več mesecev dol- gujejo na asmesntu, da poravn- ajo svoj dolg, drugače se bo 3 njimi postopalo po pravilih, kajti društvo ne more za toliko članic zalagati; društvo sicer zna, da so slabi časi, toda ne za vse. Kot tajnica društva sem še 83 let v tej zadevi. Katere člani- ce so že poprej vsak mesec redno plačevale svoj asmesnt, toda ga zdaj ne morejo, iste so še sedaj O. K., ker pridejo na

Obenem opominjam one člani- ce, katere že več mesecev dol- gujejo na asmesntu, da poravn- ajo svoj dolg, drugače se bo 3 njimi postopalo po pravilih, kajti društvo ne more za toliko članic zalagati; društvo sicer zna, da so slabi časi, toda ne za vse. Kot tajnica društva sem še 83 let v tej zadevi. Katere člani- ce so že poprej vsak mesec redno plačevale svoj asmesnt, toda ga zdaj ne morejo, iste so še sedaj O. K., ker pridejo na

Obenem opominjam one člani- ce, katere že več mesecev dol- gujejo na asmesntu, da poravn- ajo svoj dolg, drugače se bo 3 njimi postopalo po pravilih, kajti društvo ne more za toliko članic zalagati; društvo sicer zna, da so slabi časi, toda ne za vse. Kot tajnica društva sem še 83 let v tej zadevi. Katere člani- ce so že poprej vsak mesec redno plačevale svoj asmesnt, toda ga zdaj ne morejo, iste so še sedaj O. K., ker pridejo na

Obenem opominjam one člani- ce, katere že več mesecev dol- gujejo na asmesntu, da poravn- ajo svoj dolg, drugače se bo 3 njimi postopalo po pravilih, kajti društvo ne more za toliko članic zalagati; društvo sicer zna, da so slabi časi, toda ne za vse. Kot tajnica društva sem še 83 let v tej zadevi. Katere člani- ce so že poprej vsak mesec redno plačevale svoj asmesnt, toda ga zdaj ne morejo, iste so še sedaj O. K., ker pridejo na

Obenem opominjam one člani- ce, katere že več mesecev dol- gujejo na asmesntu, da poravn- ajo svoj dolg, drugače se bo 3 njimi postopalo po pravilih, kajti društvo ne more za toliko članic zalagati; društvo sicer zna, da so slabi časi, toda ne za vse. Kot tajnica društva sem še 83 let v tej zadevi. Katere člani- ce so že poprej vsak mesec redno plačevale svoj asmesnt, toda ga zdaj ne morejo, iste so še sedaj O. K., ker pridejo na

Obenem opominjam one člani- ce, katere že več mesecev dol- gujejo na asmesntu, da poravn- ajo svoj dolg, drugače se bo 3 njimi postopalo po pravilih, kajti društvo ne more za toliko članic zalagati; društvo sicer zna, da so slabi časi, toda ne za vse. Kot tajnica društva sem še 83 let v tej zadevi. Katere člani- ce so že poprej vsak mesec redno plačevale svoj asmesnt, toda ga zdaj ne morejo, iste so še sedaj O. K., ker pridejo na

Obenem opominjam one člani- ce, katere že več mesecev dol- gujejo na asmesntu, da poravn- ajo svoj dolg, drugače se bo 3 njimi postopalo po pravilih, kajti društvo ne more za toliko članic zalagati; društvo sicer zna, da so slabi časi, toda ne za vse. Kot tajnica društva sem še 83 let v tej zadevi. Katere člani- ce so že poprej vsak mesec redno plačevale svoj asmesnt, toda ga zdaj ne morejo, iste so še sedaj O. K., ker pridejo na

sejo in se opravičilo, da se je ne- spreje plačati, kaj pa se bo plačalo, ko im bo pri prvi pla- čili mesece. Za to članice ne- druzko se v bodoče plačevale asmesnt, pa pa za vse, katere se ne udeležijo sej, niti se ne pridajo opraviti; take si samo mislije; D, naj le čakajo če ho- četa! Drage mi sestre, tako ne more več dolgo iti dalje! Valed tega vas zopet prosim, še res ne morete plačati, pridite vsaj na sejo dne 19. julija in ne k meni, kajti jaz ne bom več odgovorna za nobeno; katere se ne prijavijo, vem, da bo sus- pendirana; tega si boste same krivne, ne pa društvo in tako tu- di ne društveni odbor. Ravnaj- te se torej po društvenih pravil- lih. Toliko do znanja in ravna- nja.

S sosesterskim pozdravom, Josephine Fortun, tajnica.

Društvo sv. Družine št. 136, Willard, Wis. Vabilo na piknik S tem naznanjam sklep dru- štvene seje, da prirredimo v ne- deljo, dne 26. piknik. Ker bo ta piknik prirejen v korist dru- štvene blagajne, ste vsi člani in članice uljudno prošeni in vab- ljeni, da se istega gotovo udele- žite. Za vse bo kar najbolje preskrbljeno. Za žejne bo na razpolago fina pijača in za lačne pa na raznuju pripravlj- ena koštrunova pečenka; tudi za plesaželjne bo na razpolago najboljša godba, torej le prid- imo vsi! Zaeno so tudi vabljeni vsi prijatelji našega društva. Dobro došli dne 26. julija!

Ob enem opozarjam one člani- ce, ki imate še za dobiti certi- fikate, bodisi za aktivni ali za mladinski oddelek, pridite po- nje na prihodno sejo. S pozdravom Ludvik Perušek, tajnik.

Društvo sv. Jožefa št. 148, Bridgeport, Conn. Dragi mi bratje in sestre: Bli- ža se nam zopet tretja nedelja v mesecu, čas redne društvene seje na 19. julija. Ker je pa se- daj v poletni dobi težavno se- deti v vroči zborovalni dvorani, zato se ne bo vršila redna ali prava seja, ampak pobirali bo- mo samo asmesnt od 1. do 4. ure popoldne. To si dobro za- pomnite. Zdj lahko pošljete tudi svojo deco da plača asmesnt.

Zaeno apeliram na vse dol- žnike, ki so zaostali z asmesntom, da stvar uredite. Polletno poslovanje društva je minilo, in vsak dobro zna za svojo dol- žnost, da mora biti vse poravna- no. V prvi vrsti prosim one, ki dolgujejo že dlje časa asmesnt za deco, da ga uredite; dobro veste, če ste zaostali že za 3 mesece ali več, da je potem bolj težko poravnati dolg. Za- vedati se morate tudi, da v ta- kem slučaju niste opravičeni do bolniške podpore, ako nimate vse z društvom poravnano. Temu ne bom jaz kriv, ampak sami.

Dalje naznanjam, da bo naše društvo tudi letos prirredilo svoj piknik, kdaj ravno, tega pa še ne vem; se vam bo že na seji in v Glasilu naznanilo. S sobratskim pozdravom, Anton Kolar, tajnik.

Iz upada tajnice društva sv. Marije Magdalene št. 162, Cleveland, O. S tem uljudno naznanjam članicam našega društva, da sem se te dni preselila v naš no- vi dom na 21241 Miller Ave., v Euclidu, oziroma v Novi Ljub- ljavni; moja nova telefonska številka je sedaj KENmore 0728 W. V vseh važnih dru- štvenih zadevah izvolite torej v bodoče vpoštevati gornji na- slov; pisma naslavljajte: M. H. 21241 Miller Ave., Cleveland, O.

S pozdravom Mary Hochevar, tajnica. P. S. Izrežite ta naslov, ker vam bo večkrat prav prišel.

S tem uljudno naznanjam svojim članicam in jih prosim, da bi se v polni materiji udele- žile prihodnje mesečne seje, ker imate ne le za rešiti neko važno stvar. Na tej seji bo tudi prečitani četrtletni račun, da boste znale kako društvo ob- stoji.

Prav lepo vas prosim, da pridete v velikem številu na to se- jo in ne bojte se vročine; sku- šale bomo; da seja ne bo trajala predolgo. Sosesterski vam pozdrav, Gabriela Masel, tajnica.

Društvo sv. Antona št. 216, McKee's Rocks, Pa. Vabilo na sejo Tem potom uljudno prosim in vabim vse članice ter članice našega društva na redno sejo, vršeno se v četrtek zvečer dne 16. julija, ker bo na tej seji več važnih stvari za rešiti.

Ker se ob nedeljah članstvo jako slabo udeležuje sej, je bilo na zadnji glavni seji sklenje- no, da se iste vrše čez teden in sicer vsak tretji četrtek v mesecu, kar že velja več mesecev. Torej pridite za gotovo vsi na sejo dne 16. julija!

S pozdravom M. Obravovich, drugi tajnik.

Društvo sv. Kristine št. 219, Euclid, O. S tem opozarjam članstvo, da se bolj redno udeležuje dru- štvenih sej, ki se vrše samo en- krat v mesecu. Zalostno se mi vidi, še tako mlado društvo, pa že po dobrih par letih vlada ta- ka malomarnost glede obisko- vanja sej kot bi morale biti; še celo od strani odbornikov; ne vem kje in kaj je vzrok; tega si sploh ne morem tolmčiti. Na seji pridejo na dnevni red razni dopisi ali predlogi, in samo par oseb ne more storiti tega, kar bi se, lahko izkazalo ob večji ude- ležbi. Torej vaše dolžnost vsa- kega, da se gotovo udeleži vsaj vsake četrtletne seje, kjer se čitajo računi, da vsakdo lahko ve kako društvo obstoji.

Dalje vam poročam sklep zadnje seje, da prirredimo naše društvo na Martinovo nedeljo malo igričo, po igri bo pa pro- sta zabava. V ta namen bo do- bil vsak član in članica 6 vstop- nic ko bo plačal svoj mesečni prispevek; eno mora obdržati zase, ostalih 5 pa razprodati; lahko tudi vse, razproda, kajti vstopnic imamo več na razpo- lago. Teh 5 vstopnic bo do no- vembra lahko vsak razpečal, ker je do tedaj še mnogo časa; torej ni glede tega nobenega izgovora; ako prodaja vsak me- sec samo eno vstopnico, pa bo šlo.

Nadalje glede zalaganja asmesnta naj bo vsakemu to- liko pojasnjeno, da se bo v bo- doče vpoštevalo sklep seje, ki se glasi: Kdor se ne zglesi v tretjem mesecu, se bo sam sus- pendiral; suspendiral ga ne bo tajnik; posledice naj si vsak sam pripiše ako nastanejo. Ra- di plačevanja asmesnta naj se vpoštevata tole: Plačuj naj se na seji, vsak čas tudi lahko v moji delavnici in ne na mojem domu. Zadnji dan bo za naprej vsakega 24. v mesecu, če pa pride nedelja na isti dan, se mo- ra računati in vpoštevati en dan prej; to pa zaradi tega, ker jaz na 25. nisem doma; tako torej ne bom odgovoren za nobeno stvar ako ne bom navzoč. Pro- sim vas torej, da izvolite to vpo- števati in plačujete bolj redno kot dosedaj, kajti društvo nima denarja da bi zalagalo za polo- vično članstva in tudi ne, da bi imeli kolektorja, ki bi hodil po hišah pozdravljat in opominjat članstvo; društveni upravni pri- spevki so za to premali. Vsak član in članica naj stori svojo dolžnost napram društvu in Jednoti, in naj se drž navodil, katere se vedno navaja. Prosim vas, da to vpoštevate.

S sobratskim pozdravom, J. J. Grahovnja, tajnik.

Rock Springs, Wyo.—Dne 29. junija se je tu živčala in zelo znana družina Matt Ferlica na svojem avtu vrstala iz Bur- ley, Idaho, kjer je bila na ob- laku pri svojih sorodnikih. Do- spevša kakih 12 milj istočno od Montpelier, Idaho, je te turiste zadela velika nesreča.

Pri avtu je šofirala Mrs. V. A. Fisher, starejša in že poro- čena hč Ferlicevih. Bilo je okrog druge ure popoldne. Ko so vozili po neki jako slabi ce- sti, se je hotela voznica izogniti cestni grapi ali luknji, ter je zavila na drugo stran po meh- kih, pešenih tleh, kar je povzročilo, da se je avtomobil pre- vrnil. Poleg nje sta spredaj se- dela njena sestra Ana in brat Matt Jr., zdej sta pa sedela oče in mati, ter mlajši sin Jon- ny. Prvim trem se ni zgodilo nič nevarnega, izvzemši malo prask, tako sta bila tudi bolj malo ranjena oče in mati Mati in Johanna Ferlic. Usoda in nesreča je pa pri vsem tem zahtevala smrtno žrtev. Pri tej katastrofi je bil mali Jonny ta- ko hudo zadet, da je valed zlomljenega tilnika kmalu za- tem umrl.

Nesrečni Jonny bi bil letos meseca oktobra star ravno 5 let. Kot najmlajši Ferliceve družine je bil naravno njih ljubček. Valed zgovernosti in njegove prijaznosti so ga ime- li tudi vsi sosedje radi. Spadal je v mladinski oddelek KSKJ. Njegova mati je blagajnica društva Sv. Srca Marije št. 86 KSKJ, tako spada tudi vsa Ferliceva družina k tej Jednoti.

Pogreb se je vršil dne 30. ju- nija iz tukajšnje North Side katoliške cerkve na pokopali- šče sv. Jožefa ob veliki udelež- bi občinstva. Pokojnik zapušač poleg star- šev štiri brate in tri sestre. Naj se veselijo z angelji vevetem ra- ja. Iskreno sožalje hudo pri- zadetim staršem.

Poročevalec.

Strabane, Pa.—Prav veselih novic ni tukaj v naši naselbini, ker je kruta smrt pogosto na svojem delu. Tako je ta bela žena te dni obiskala pri naši ja- ko znani in ugledni družini Zu- žek ter si izbrala za žrtev njih najstarejšega sina Johna v nje- govih najlepših mladeniški dobi, star 18 let.

Ranjki je bil več let član mladi- nskega oddelka našega dru- štva sv. Jeronima, št. 153, dve leti nazaj je pa prestopil v aktivni oddelek in je bil vedno zvest, vnet in agilen delavec za naše društvo ter Jednoto. O tem sem se jaz sam prepričal. Ko sem bil na neki svatbi v njegovi družbi in več njegovih prijatel- ljev in prijateljic, se je jako za- vzemal, da se mora nekaj ukre- niti za mlado članstvo našega društva, da bo isto napredovalo v duhu časa in mladine; zaeno je priporočal več reklame za pridobivanje novih članov.

Zalibože, da se mu je nenan- krat vse drugače spremenilo. Zbolet je namreč nanaglomna in čez mesec dni zatem se je moral podvreči operaciji, ki je bila zanj usodna, da je na operacijski mizi za vedno zaspal v Gospodu.

Ko smo to novico čuli, sploh nisimo mogli verjeti, da bi smrt ugrabila tako čvrstega in moč- nega mladeniča kot je bil pokoj- ni John Zužek, in to tako naglo! Imeli ga bomo pa za vedno v pri- jaznem spominu.

Kako je bil pokojnik v resnici popularen v tej naselbini, se je javno pokazalo za časa njegove- ga pogreba. Istega se je udele- žilo tudi mnogo članov in članic našega društva. O, kako težko je bilo trajno slovo ob njegovem odprtem grobu!

Dragi in nepozabni nam John! Veliko prekamalo si nas za vedno zapustil, sledeč volji Vsemogoč- nega. Edina zavest nas pač to- laži, da se enkrat zopet skupaj

snidemo tamkaj nad zvezdami! Miren Ti pokoj in večna luč naj Ti sveti! Hudo prizadeto nje- govim preostalim iskreno soža- lje. Mike F. Tomšic, predsednik društva št. 153.

S tega.—Ely v Minnesoti je mesto bogatih železnih rudni- kov okrog hladnih gozdov s ti- soferimi jezeri, kristalno čisti- mi studenci, ter bistrimi rekami, polnih raznovrstnih rib. Ob vodah in v gozdovih je številno ptic iz toplih južnih krajev, ki se hladijo tukaj čez poletje, do- sti je pa tudi domačih ptic. Me- ni zelo ugajajo dolgokrake in dolgokljune storklje, ki poljud- skem domnevanju prinášajo srečnim družinam novorojen- čke... Jako ponosno se po je- zerih šopirijo labudi in divje race; divji kanarci so tako udo- mačeni, da jih poredni otroci lovijo kar s prostimi žimnatimi zanjkami. Da, Minnesota je dom letovišarjev (turistov), gozdnih živali in ptic selivk. Vlada skrbi, da se ptic ne pre- ganja; v mnogih obširnih goz- dovih so posebne državne rezerv- vacije ali parki za gozdne ži- vali, katerih se ne sme streljati; le ribe se sme loviti v rekah in jezerih ob določenih časih. Baš te dni je deželna uprava samo v okolici Elyja dovedla več mi- lionov malih žlahtnih postrvi. Pripeljejo jih v velikih posoda- h ter jih mečejo v vodo, da se tam redijo. Zvezna vlada ima po raznih krajih posebna poslop- ja, kjer plode ribe, od tam pa razpošiljajo ikre in mlade ri- bice v razne kraje; take ribore- je se nahajajo tudi v raznih umetnih jezerih ali akvarijih.

Kar vem, se z umetno ribo- rejo (postrvi) ukvarja tudi naš rojak Joe Miklič, in sicer v Sa- lida, Colo. Pri njem sem opazo- val, kako se plod rib pridobiva. Ribe polove v mreže; iz njih vzamejo z umetnim stiskanjem ikre, spravijo iste v posebne posode, kjer se iste oplode; za- tem spravijo ribja jajčka v po- sebna zamrežena koritca, iz katerih nastanejo male ribice kot osveno seme. Iste se prela- ga in devlje sčasoma vedno v večjo vodo, in šele zatem so pripravne za razpošiljanje v re- ke in jezera. Kot mi je rekel Mr. Miklič, zrastejo take ribice v par letih že toliko, da se iste lahko razpošilja na trg, največ znanim hotelom širom držav, cena enega funta postrvi je precej visoka, ista znaša okrog \$1. Dalje mi je rojak Miklič omenil, da mlade ribice v jedi niso posebno izbirčne, najraje imajo zdrobljena kuhana jetra. Tam v bližini omenjenega Slo- venca Mikliča v Salida, Colo., ima nek Amerikanec ogromno umetno riborejo v velikem je- zeru, kjer se nahaja na milijone žlahtnih gorskih postrvi; iste hrani največ s konjskim mesom, ter baje rabi za to vsak dan po enega konja. Ta pod- jetnik zalaga več krajev z okusnimi postrvmi in dela lep dobček.

Tako sem na kratek način opisal ribarstvo v okolici Elyja. Vem, da se bodo pri tem cedile sline po pečenih postrvih tudi uredniku tega lista, ker me je zadnjič naprosil, naj mu jih pošljem nekaj za god, pa je ne- mogoče. Naj jih pride sam lo- vit semkaj!

Omenil sem tudi minnesot- ske letovišarje ali turiste; istih pa letos tukaj ni dosti valed sla- bilh časov. Do sedaj sem srečal izmed Slovencev le Mr. Jakob Škrjanca z vso njegovo družino; govoril sem z njim pri ro- jaku Joseph Mavtzu na Ely. Družina Škrjanca je prišla sem- kaj iz Clevelanda, O. Z njim sta bila tudi brata Grebenc (Gribbons). Imela sta seboj razne instrumente, ter na iste igrala, kar je povzročalo mno- go veselja ne samo pri Mavze- vih, pač pa tudi pri mnogih dru- gih znanih in prijateljih Škr- jančeve družine. Kakor znano, sta brata Grebenc v Clevelandu znana kot najboljša mojstra v svojem orkestru in sta nasto-

pala tudi že pri radio progra- mah. Tukaj se tudi mudi na obisku iz Iowe sin občeznane Joe Se- liškarjeve družine, in sicer pre- življa tu dobo mednih tednov v spremstvu svoje neveste. Tu- di Mr. Seliškar mlajši je god- benik, ter zaposlen pri neki večji godbi v državi Iowa. Tako imamo sedaj tukaj na Ely dosti kratkočasa s poslušanjem god- be naših domačih umetnikov.

Dalje se nahaja tukaj na po- čitnicah Chikažan Mr. Perme. Biva ob krasnem jezeru v eni izmed vil v gozdni senci, kakih 18 milj od tukaj oddaljeno. Vi- la je last fantov Zgonc, ki ima- jo v onem kraju več takih vil za turiste in tudi prodajalno.

Za 4. julija sta bila tukaj na obisku Mr. Perko in Mr. Perme iz Willarda, Wis. Označeni dan (4. julija) pro- ti jutru je ogenj uničil poslopje velike slovenske trgovine z me- šanim blagom bratov Slogar, valed česar imajo na blagu ogromno škodo. Dne 4. julija se je po mestu Ely vršila patrijotična parada primerna sedanji depresiji. V vrsti so bili samo trije okrašeni trgovski vozovi (floats) poleg požarne brambe, nekaj mestnih odbornikov in več sto šolskih otrok. Ko sem vse to opazoval, rekel mi je neki prijatelj: "Po- glej, Matija, kako so raznolično in slabo oblečeni, posebno nekateri otroci. To so tudi suž- nji današnjih slabih razmer. Kje bo dela in jela zanje?" Zdj se dela po tukajšnjih rud- nikih samo osem dni v mesecu; pa prerokujejo, da pred nasto- pom zime še tega ne bo! Ne- davno se je delalo po 4 ali 5 dni v tednu, zdaj pa velja ta delavna doba za vse Iron Range okrožje samo 8 dni v mesecu. Male kmetije tukaj okoli si- cer dobro kažejo, zlasti krom- pir; toda zadnja vročina koncem junija je povzročila, da se so pojavile razne gozlasti. Go- senice vničujejo zelje, solato, peso, itd.; tudi kobilice delajo dosti škode. Brezdelja je pre- obilo, letina je še v povojih, zi- ma bo pa kmalu prikimala. In vse to gleda marsikdo z vzkl- kom: Kaj bo pozimi? Matija Pogorelc.

PIKNIK ZDRUŽENIH DRU- ŠTEV KSKJ V MILWAUKEE IN WEST ALLIS, WIS. Omenjena organizacija je pri- redila izlet ali piknik dne 28. ju- nija v Seidenkranz parku. Dol- žnost me veže, da na tem mestu opišem, kako smo se v parku medsebojno veselili. Sešli smo se stari znanci in prijatelji; pri tej priliki je bilo dosti pogovora in zabave, tudi petja po starokrajskem običaju ni manjkalo. Navzlic slabim časom je bila udeležba še prav po- voljna; seveda smo pri vsem tem pogrešali dosti naših sobrat- ov in soester in prijateljev; toda tem ne more nihče zato za- meriti; vzrok temu je iskati sa- mo valed te velike brezposelno- sti. Če bi vsi ti naši prijatelji imeli stalno delo, gotovo bi se bili udeležili piknika in se veselili med nami. Tozadevni pripravljali odbor je bil pred piknikom marljivo na delu. Vsega je bilo dovolj: za suha grla hladnega penecnega pi- va, grozdnega soka, lemonade in sladoleda; za prazne želodčke so pa preskrbele izvrstne kuharice (članice) različne pečenke, vsem je pa najbolj ugajal okusen ogr- ski guljaš. Zabavo nam je de- lala godba pod vodstvom sobra- ta John Pavliča. Omenjeno godbo smo že večkrat čuli po Milwaukee Journal radio postaji WTMJ, vsi njeni igralci so ve- činoma člani naše Jednote. Na pikniku so bile razdeljene tri nagrade. Prvo (radio) je do- bil Mr. Plamberger. Temu so bili navzoči malo nevoščljivi, ker so mislili, da je bil Nemet srečen med Slovenci; potem se je pa izvedelo, da je Mr. Plam- berger naše gore list ali koreni-

(Dalle na 3. strani).

Rock Springs, Wyo.—Dne 29. junija se je tu živčala in zelo znana družina Matt Ferlica na svojem avtu vrstala iz Bur- ley, Idaho, kjer je bila na ob- laku pri svojih sorodnikih. Do- spevša kakih 12 milj istočno od Montpelier, Idaho, je te turiste zadela velika nesreča.

Pri avtu je šofirala Mrs. V. A. Fisher, starejša in že poro- čena hč Ferlicevih. Bilo je okrog druge ure popoldne. Ko so vozili po neki jako slabi ce- sti, se je hotela voznica izogniti cestni grapi ali luknji, ter je zavila na drugo stran po meh- kih, pešenih tleh, kar je povzročilo, da se je avtomobil pre- vrnil. Poleg nje sta spredaj se- dela njena sestra Ana in brat Matt Jr., zdej sta pa sedela oče in mati, ter mlajši sin Jon- ny. Prvim trem se ni zgodilo nič nevarnega, izvzemši malo prask, tako sta bila tudi bolj malo ranjena oče in mati Mati in Johanna Ferlic. Usoda in nesreča je pa pri vsem tem zahtevala smrtno žrtev. Pri tej katastrofi je bil mali Jonny ta- ko hudo zadet, da je valed zlomljenega tilnika kmalu za- tem umrl.

Nesrečni Jonny bi bil letos meseca oktobra star ravno 5 let. Kot najmlajši Ferliceve družine je bil naravno njih ljubček. Valed zgovernosti in njegove prijaznosti so ga ime- li tudi vsi sosedje radi. Spadal je v mladinski oddelek KSKJ. Njegova mati je blagajnica društva Sv. Srca Marije št. 86 KSKJ, tako spada tudi vsa Ferliceva družina k tej Jednoti.

Pogreb se je vršil dne 30. ju- nija iz tukajšnje North Side katoliške cerkve na pokopali- šče sv. Jožefa ob veliki udelež- bi občinstva. Pokojnik zapušač poleg star- šev štiri brate in tri sestre. Naj se veselijo z angelji vevetem ra- ja. Iskreno sožalje hudo pri- zadetim staršem.

Poročevalec.

Strabane, Pa.—Prav veselih novic ni tukaj v naši naselbini, ker je kruta smrt pogosto na svojem delu. Tako je ta bela žena te dni obiskala pri naši ja- ko znani in ugledni družini Zu- žek ter si izbrala za žrtev njih najstarejšega sina Johna v nje- govih najlepših mladeniški dobi, star 18 let.

Ranjki je bil več let član mladi- nskega oddelka našega dru- štva sv. Jeronima, št. 153, dve leti nazaj je pa prestopil v aktivni oddelek in je bil vedno zvest, vnet in agilen delavec za naše društvo ter Jednoto. O tem sem se jaz sam prepričal. Ko sem bil na neki svatbi v njegovi družbi in več njegovih prijatel- ljev in prijateljic, se je jako za- vzemal, da se mora nekaj ukre- niti za mlado članstvo našega društva, da bo isto napredovalo v duhu časa in mladine; zaeno je priporočal več reklame za pridobivanje novih članov.

Zalibože, da se mu je nenan- krat vse drugače spremenilo. Zbolet je namreč nanaglomna in čez mesec dni zatem se je moral podvreči operaciji, ki je bila zanj usodna, da je na operacijski mizi za vedno zaspal v Gospodu.

Ko smo to novico čuli, sploh nisimo mogli verjeti, da bi smrt ugrabila tako čvrstega in moč- nega mladeniča kot je bil pokoj- ni John Zužek, in to tako naglo! Imeli ga bomo pa za vedno v pri- jaznem spominu.

Kako je bil pokojnik v resnici popularen v tej naselbini, se je javno pokazalo za časa njegove- ga pogreba. Istega se je udele- žilo tudi mnogo članov in članic našega društva. O, kako težko je bilo trajno slovo ob njegovem odprtem grobu!

Dragi in nepozabni nam John! Veliko prekamalo si nas za vedno zapustil, sledeč volji Vsemogoč- nega. Edina zavest nas pač to- laži, da se enkrat zopet skupaj

snidemo tamkaj nad zvezdami! Miren Ti pokoj in večna luč naj Ti sveti! Hudo prizadeto nje- govim preostalim iskreno soža- lje. Mike F. Tomšic, predsednik društva št. 153.

S tega.—Ely v Minnesoti je mesto bogatih železnih rudni- kov okrog hladnih gozdov s ti- soferimi jezeri, kristalno čisti- mi studenci, ter bistrimi rekami, polnih raznovrstnih rib. Ob vodah in v gozdovih je številno ptic iz toplih južnih krajev, ki se hladijo tukaj čez poletje, do- sti je pa tudi domačih ptic. Me- ni zelo ugajajo dolgokrake in dolgokljune storklje, ki poljud- skem domnevanju prinášajo srečnim družinam novorojen- čke... Jako ponosno se po je- zerih šopirijo labudi in divje race; divji kanarci so tako udo- mačeni, da jih poredni otroci lovijo kar s prostimi žimnatimi zanjkami. Da, Minnesota je dom letovišarjev (turistov), gozdnih živali in ptic selivk. Vlada skrbi, da se ptic ne pre- ganja; v mnogih obširnih goz- dovih so posebne državne rezerv- vacije ali parki za gozdne ži- vali, katerih se ne sme streljati; le ribe se sme loviti v rekah in jezerih ob določenih časih. Baš te dni je deželna uprava samo v okolici Elyja dovedla več mi- lionov malih žlahtnih postrvi. Pripeljejo jih v velikih posoda- h ter jih mečejo v vodo, da se tam redijo. Zvezna vlada ima po raznih krajih posebna poslop- ja, kjer plode ribe, od tam pa razpošiljajo ikre in mlade ri- bice v razne kraje; take ribore- je se nahajajo tudi v raznih umetnih jezerih ali akvarijih.

Kar vem, se z umetno ribo- rejo (postrvi) ukvarja tudi naš rojak Joe Miklič, in sicer v Sa- lida, Colo. Pri njem sem opazo- val, kako se plod rib pridobiva. Ribe polove v mreže; iz njih vzamejo z umetnim stiskanjem ikre, spravijo iste v posebne posode, kjer se iste oplode; za- tem spravijo ribja jajčka v po- sebna zamrežena koritca, iz katerih nastanejo male ribice kot osveno seme. Iste se prela- ga in devlje sčasoma vedno v večjo vodo, in šele zatem so pripravne za razpošiljanje v re- ke in jezera. Kot mi je rekel Mr. Miklič, zrastejo take ribice v par letih že toliko, da se iste lahko razpošilja na trg, največ znanim hotelom širom držav, cena enega funta postrvi je precej visoka, ista znaša okrog \$1. Dalje mi je rojak Miklič omenil, da mlade ribice v jedi niso posebno izbirčne, najraje imajo zdrobljena kuhana jetra. Tam v bližini omenjenega Slo- venca Mikliča v Salida, Colo., ima nek Amerikanec ogromno umetno riborejo v velikem je- zeru, kjer se nahaja na milijone žlahtnih gorskih postrvi; iste hrani največ s konjskim mesom, ter baje rabi za to vsak dan po enega konja. Ta pod- jetnik zalaga več krajev z okusnimi postrvmi in dela lep dobček.

Tako sem na kratek način opisal ribarstvo v okolici Elyja. Vem, da se bodo pri tem cedile sline po pečenih postrvih tudi uredniku tega lista, ker me je zadnjič naprosil, naj mu jih pošljem nekaj za god, pa je ne- mogoče. Naj jih pride sam

na iz Zelene Stajerske, ker je tudi daroval \$5 v našo blagajno. Hvala mu zato! Drugo nagrado, semantni prstan je dobil Mr. Sustar, tretje (zapestne ure) je bil pa deležen Mr. Rupnik.

V imenu organizacije naših združenih društev se tem potom lepo zahvaljujem vsem, ki ste se udeležili piknika. Hvala vsem članom in članicam, ki so na pikniku delali, najbolj pa vrlim kuharicam. Največja priznanja in hvale je pa vredno mladinsko društvo Knights and Ladies of Baraga, št. 237. Omenjeno društvo se je potrudilo ter pridobilo toliko oglasov po naselbinah, da smo vso tiskovino z nabranim denarjem plačali. Torej se enkrat: Hvala!

Bratje in sestre! Kadar bo to društvo priredilo svoj piknik ali kako zabavo, udeležimo se vsi.

Končno se enkrat lepa hvala vsem. Bratski pozdrav vsemu Jednotinemu članstvu,
Joseph Windishman, tajnik.

ZAHVALA

Duluth, Minn. — V imenu glavnega odbora Ameriške Jugoslovanske Zveze v Minnesoti, se na tem mestu prav iskreno zahvaljujem našim rojakom v Virginiji, Minn., za njih pravo slovensko gostoljubnost, ki so nam jo izkazali ob času sedme letne konvencije naše Zveze, ki se je vršila v njih mestu v nedeljo dne 28. junija t. l. Njih gostoljubnost in prijaznost nam ostane v trajnem spominu.

Lepa hvala tudi pevskemu društvu iz Chisholma za krasno slovensko petje na banketu zvečer v Virginia City Recreational Building, katerega banketa se je udeležilo čez 400 rojakov in rojakinje iz raznih slovenskih naselbin v Minnesoti.

Zahvaliti se tudi moram naši mladi Miss Josephine Zallar iz Biwabik za njeno krasno petje pri banketu. Prvo pesem, ki jo je nam zapela, je bila "I am waiting for the Ship That Never Comes In," dalje "Wake Up" in še druge. Naša mlada Miss Josephine Zallar je žela ogromen aplavz od navzočih rojakov in rojakinje.

Ne smem pa tudi pozabiti našega mladega violinista, Frank Grudna iz Gilberta, ki nam je zaigral par izvrstnih pesmi kot "Blue Butterflies" in druge. Tudi njemu lepa hvala.

Najiskrenejšo zahvalo moram tudi izreči našim kuharicam za njih dobro in okusno večerjo. Tako okusnih jedil se ne dobi niti na ameriških banketih.

Torej lepa hvala vsem ostalim rojakom v Virginiji, ki so sodelovali s pripravljevalnim odborom in s tem pripomogli, da je bila sedma letna konvencija Zveze in banket po konvenciji, ena izmed najbolj uspešnih konvencij v zgodovini naše organizacije.

Z rojaškim pozdravom vsem članom Zveze.

John Movern,

tajnik A. J. Zveze v Minnesoti.

ZAHVALA

Podpisana si štejeva v prijetno dolžnost, da se zahvaliva sledečim prijateljem, kateri so nam posetili s "surprise party" dne 13. junija ob priliki obhajanja 35-letnice najune poroke. Ti so:

Mr. in Mrs. Joe Horvath z družino, častita gospoda župnika Potočnik in Gladek, Miss "Annie," Mr. in Mrs. Louis Sekula, Mrs. in Miss J. Ottowitz, Mrs. Joe Bachel, Mr. in Mrs. Jack Bozich, Mr. in Mrs. Frank Schneider, Mr. in Mrs. Emil Schneider, Mr. in Mrs. Matt Kastelic, Mrs. F. Imperl, Miss J. Imperl, Mrs. Louise Bitanz, Mrs. Frances Janezich, Miss Marie Janezich, Mrs. Frances Marolt, Mr. in Mrs. Joe Arb, Mr. in Mrs. G. Vodičnik, Mr. in Mrs. John Schlosar, Miss Kate Horvath, Miss Sophie Sekula, Mr. John Badovinac, Mr. Joe Jerzman, Mr. in Mrs. George Schmidt ter Mr.

in Mrs. Frank Schultz z družino. Predvsem se zahvaljujemo Mrs. Katie Horvath in Miss "Annie," kajti to je bilo njuho delo, da ste zbrali armado prijateljev, ki nam je posetila. Srčno hvala za darila, kateri ste nam ob tej priliki prinesli in lepa hvala sledečim, kateri se niso mogli udeležiti, pač pa so prispevali v denarju za nakup daril: Mr. in Mrs. John Petrich, Mrs. T. Bevc, Mr. in Mrs. John Krnoč, Mrs. T. Ottowitz ter Mr. in Mrs. Frank Skok.

Se enkrat prisrčno hvala vsem ter želiva, da naše prijateljstvo še nadalje ostane tako tesno in prisrčno kot do sedaj. Bog vas živi!
Mr. in Mrs. Ant. Kozleuchar Sr. West Allis, Wis., v juliju, 1931.

Baragov dan v Lemontu, Illinois

Tudi mi, ki nismo mogli skupaj z drugimi izletniki v Ljubljano, da tam prisostvujemo Baragovim slavnostim, tudi mi hočemo imeti svoj Baragov dan. Praznovali ga bomo v nedeljo dne 19. julija. Program je sledeči:

Ob deseti uri po solnčnem času bo pridigal pater Odilo in pel pevski zbor iz La Salle. Ta dan pridejo namreč v Lemont romarji iz La Salle. Pridite vsi od vseh strani in združimo srca v eno srce in vse molitve v eno molitev: Bog nam kaj kmalu daj priprošnjika Barago.

Ob drugi uri popoldne bo pobožnost vodil Rev. H. Bren. Skupaj bomo molili na poseben namen za Baragovo beatifikacijo. Že večkrat smo rekli: Bog je prvi, ki more Barago proslaviti in ga pokazati v svetniški zarji. Prosimo Boga, da ga nam pokaže in nam da slovenskega odvetnika v nebesih. Tudi v stari domovini so pričeli s takimi privatnimi pobožnostmi, s katerih pošiljajo molitvene resolucije do Boga in pisane resolucije svojemu škofu v Ljubljano.

Odveč je vsako posebno vabilo. Baraga je vsem našim rojakom na srečo, zato bo vsak njegov častivec prihodnjo nedeljo v Lemontu, zato naj bo množica, ki bo z Lemonta poslala resolucijo Bogu in marketskemu škofu, obilna. Silna naj bo njena prošnja: Barago nam dajte na altarje.

Baragova misel bo ta dan družila srca ameriških Slovencev s srca Slovencev onkraj morja, ki bodo na tak slovesen način proslavili našega največjega slovenskega izseljenca — Barago.

Ob štirih popoldne je letna seja Baragove Zveze.

Vabilo na sejo

Po pravilniku Baragove Zveze se od časa do časa sestane odborniki BZ, da se pogovorimo o delu v bodočnosti.

Predsednik je odšel v domovino, zato kot njegov namestnik, jaz podpredsednik, sklicujem letno in vabim vse odbornike dne 19. julija v Lemont. Po Baragovi slavnosti v cerkvi, bomo imeli razgovore in shod. To bo krog četrte ure.

Dnevni red na seji: Poročila odbornikov. — Delo BZ v zadnjih mesecih. — Delo BZ v bodočih dneh. — Slučajnosti.

Obvestil bom posamezne odbornike še pismenim putem, da bodo res vsi navzoči. Sklepali bomo važne reči. Zavedamo se resnosti našega poslanstva, zato ne bo nihče prezrl tega vabila. Nekaj uspehov že lahko beležimo, večji uspehi nas čakajo. Vse v slavo Baragovo.
Joseph Gregorich,
začasni predsednik Baragove Zveze.

Kako obstoji naša slovenska banka

V današnjem listu boste videli finančno poročilo naše slovenske, North American Trust banke, kakor ga mora banka

predložiti državnemu bančnemu departamentu v Columbus, O. Iz tega finančnega poročila boste razvideli, kako močna, solidna je naša slovenska banka, kar bo gotovo razveselilo vsakega vlagatelja, ker bo videl, da je njegov denar varno spravljeno v tem močnem slovenskem denarnem zavodu.

Zadnje poslovno leto ni bilo trgovini, industriji in tudi ne bankam z rožicami posejano, vendar je šla naša slovenska banka skozi vse te krize neomajano naprej in ni bila niti malo prizadeta. Da je šla naša banka skozi te viharne čase krize tako varno skozi, je pa čestitati bančnemu dobremu in skrbno premišljenemu gospodarstvu. Vodstvo banke se ni prešerno preobleglo v dobrih časih in je previdno investiralo denar na tak način, da ga ima vedno pri roki, kadar ga vlagatelj zahteva.

Iz finančnega poročila boste videli, da naša banka niti dva milijona dolarjev nima vloženega v zemljiščih, medtem ko ima skoro dva milijona in pol v raznih bonдах: mestnih, vladnih in drugih. Vsaka dobra banka bo na ta način investirala denar in sicer iz razloga, ker se bondi lahko vsak čas izpremenijo v denar, medtem ko se iz zemljišča ne more iztirjati denarja, kadar se ga hoče.

Morda, se bo komu čudno zdelo, da banka investira več denarja v bonde, kot v zemljišča, da si ji investicija v zemljišče prinese več denarja. Da to razložimo. Recimo, da bi banka investirala ves denar vlagatelj v zemljišča in vleka za to dobre obresti. Pa naj pridejo slabi časi, kot smo jih imeli zadnje leto in jih še imamo, vlagatelj rabi denar za vsakdanje potrebščine, ker ni zaslužka, in ga pridejo iskat na banko. Kje naj pa tedaj banka vzame denar, da ga izplača vlagateljem, če bi ga imela vsega investiranega v zemljiščih? Ali naj proda zemljišča, na katerih ima svojo prvo vknjižbo? Kje naj pa tako hitro najde kupca? In tudi če najde kupca, koliko bi pa ponudil kdo za zemljišče v teh časih, ko je tako padla cena povsod?

To je torej vzrok, da nobena banka, ki hoče biti prvovrstna, ne vlaga več kot le del svojega premoženja v nepremičnine. In to dela vsaka dobra banka sama zato, da varuje denar svojih vlagatelj. In tako je delala naša slovenska North American Trust banka, ki ima vedno pred očmi varnost denarja vlagatelj, ne pa da bi delala s tem denarjem velikanske dobičke.

Vsaka dobra banka gleda na to, da dobi vsak vlagatelj svoj denar, kadar ga potrebuje in zahteva. To je prvi pogoj, ki ga mora izpolnovati vsaka banka. Če ga ne, ji država zaprva vrata.

Iz finančnega poročila vaše slovenske banke boste razvideli, da ima na roki v gotovini preko pol milijona dolarjev, in to samo iz razloga, kakor smo ga zgoraj pojasnili.

Banka izkazuje samo za \$25,500 zemljišča, kot svoje last. To zemljišče je banka kupila za svojo bodočo stavbo, ki jo bo postavila, čim se splošne razmere nekoliko ublažijo. Torej samo to zemljišče ima banka na rokah, medtem ko ima v teh časih skoro vsaka banka za tisoče in tisoče dolarjev raznega zemljišča, katerega je morala kupiti, ker upnik, kateremu je dala banka posojilo na prvo vknjižbo, ni mogel plačati obresti in ne davkov. In kolikor so sedaj vredna taka zemljišča? V mnogih slučajih jih sedaj dobite še za manj, kot pa znaša prva vknjižba! North American Trust banka nima nobenih sitnosti s takimi posojili in ji ni bilo treba prevzeti še nobenega posestva. Pametno gospodarstvo in zanesljivi dolžniki!

Saj ne pravimo, da denar, ki ga denarni zavod investira v

zemljišče, ni varen — dokler dolжник plačuje obresti, ne glavnic in davke. Ampak, kadar pa dolжник vsled bolezni, brezdelja ali kake druge nesreče, ne more plačevati ne obresti, ne na glavnic, ne davke, kaj pa potem? In ako je pri tem morda še visoko posojilo, ki z davki in obrestmi kmalu presega vrednost zemljišča.

To so gospodarski problemi vsakega denarnega zavoda, ki jih mora vedno imeti pred očmi in ki ne sme DENAR VLAGATELJEV investirati tako, da bi se ne moglo priti do njega, kadar je potreba in zahteva.

Mi čestitamo slovenski North American Trust banki, ki se je v teh težkih časih izkazala vredna zaupanja, ki ga je stavil vanjo narod že kol izpočetka. Možje, ki so vas postavili delničarji tega največjega slovenskega denarnega zavoda na čelo, bodite prepričani, da vanj narod neomajano zaupa in da je vsak ameriški Jugoslovčan ponosen, da je vlagatelj na tej močni, solidni in varni banki, ker ve, da je njegov denar na tej banki dobro shranjen.

Zvagen je imel revmatizem in ker ga domači zdravnik ni mogel ozdraviti, je šel nekega dne v mesto, da se tam da elektrizirati. Čez nekaj dni ga je domači padar vprašal, kako je. "Prav nič več me ne trga in lahko bi bil vesel, toda zdaj pa nikoli ne vem, kakšno vreme bomo imeli drugi dan, vidite in to je zlo."

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Smrt priljubljene župnika. V ponedeljek 15. junija je bila tudi v Starem trgu ob Kolpi strašna vročina in je kazal toplomer na solncu 47. stopinj Celzija. Ob tej vročini okrog pol dneva se je vračal peš iz Črnomlja na Plemenitaš pohrbitovem potu tamošnji župnik g. Leopold Černe. Gospod župnika so nekateri na poti srečali, popoldne pa so ga našli neki čigani na vrhu gore poleg ceste mrtvega. Truplo pokojnega župnika so pripeljali v župnišče in položili na mrtvaški oder. Pravi vzrok še ni znan, splošno pa se domneva, da je župnika v hudi vročini zadela srčna kap. Pokojnik je bil vzoren dušni pastir ter se je zlasti mnogo prizadeval za popravila farne cerkve na Plemenitašu. Vsa fara žaluje za njim in vsi ga bodo ohranili v blagem spominu. Po rodu je bil iz Device Marije v Polju in star 52 let. V mašnika je bil posvečen 18. julija, 1903.

Obsodba Ivana Laknerja. Dne 16. junija se je vršila pred ljubljanskim deželnim sodiščem razprava proti Ivanu Laknerju, ki je dne 13. februarja letos zvečer umoril nadžupnika Frana Kušarja v Mengšu in oropal iz župnijske blagajne okoli 30,000 dinarjev. Skupaj z njim so se zagovarjali tudi trije njegovi pajdaši, obtoženi, da so sporazumno z Laknerjem izvršili več tatvin v ljubljanski okolici, na Gorenjskem in Dolenjskem.

Razprava se je vršila pred senatom petorice, ki mu je predsedoval s. o. s. g. Ivan Kralj, dočim so bili člani senata s. o. s. gg. Anton Avsec, dr. Bogdan Petelin, Janko Mueller in dr. Dolinar. Obtožbo je zastopal namestnik državnega tožilca dr. Hinko Lučovnik, Laknerja je zagovarjal ex offo odvetnik dr. Ahachich, njegove soobtožence pa odvetnik, dr. Aleš Peršin. Razprava se je pričela ob 8:30 in z dvurnim opoldanskim odmorom trajala do 19. ure.

Ivan Lakner je bil obsojen na 20 let robije, v najvišjo kazen, ki je po zakonu dopustna za mladoletnika, njegovi soobtoženci pa so bili obsojeni na manjše zaporne kazni in še to sta dva prestala s preiskovalnim zaporom. Kež so Lakner sam in dva soobtožence še mladoletni, se je razprava vršila tajno.

Tragična smrt mladih zaročencev. Globoko sočutje je obšlo Kamničane kakor tudi okoličane ob nenadni tragični smrti zaročencev Rudolfa Valjavca in Ivanke Balantičeve. Oba sta bila uslužbena v tovarni Titan v Kamniku. V nedeljo, dne 21. junija sta se proti večeru podala proti kolodvoru, kjer ju je na poti zalotila silna nevihta. Da se popolnoma ne premočita, sta vedrila pod kostanj pred Ekslerjevimi vrtem. Nista se stala dolgo tam, ko je nenadoma strela udarila ravno v kostanj, pod katerim sta stala, in namah kancala njuho mlado življenje. Kakor pripovedujejo, je strela svigala nad Sutno, nato pa s strašnim pokom tresčila po čudnem naključju ravno v drevo, pod katerim sta omenjena vedrila, čeravno je bilo med vsemi bližnjimi drevesi najmanjše. Priča usodnemu dogodku je bil g. Pavlich, lastnik gostilne "pri korobaču," ki je skozi okno svoje hiše opazoval potek nevihte in bil oddaljen komaj šest metrov od kraja nesreče. Ker je ravno v tistem trenutku pripeljal tam avtobus iz Ljubljane, je mislil v prvem hipu, da je počila pnevmatika na kolesu. Obe žrtvi strele so preneali takoj k Pavliču, kamor je prispel poklicani zdravnik dr. Polec. Vsi poizkusili, da bi žrtvi z umetnim dihanjem zopet spravili k življenju, so bili brezuspešni. Valjavca so položili na mrtvaški oder na njegovem stanovanju v Zaprici, št. 22. Balantičevu pa na njenem domu v Godiču.

VELIKO NEURJE V SLOVENIJI
Santvidako polje na Dolenjskem uničeno

Nedavno je bilo poročano o veliki škodi, ki jo je napravila toča po Sloveniji. Sedaj zopet poročajo o strašni nepregledni škodi, ki je ponovno obiskala lepe slovenske vase, trge in mesta. Tako pišejo iz št. Vida na Dolenjskem, da je letina silno lepo kazala. Na nesrečo se je pa v nedeljo dne 21. junija popoldne nebo nenadoma pooblačilo, začel je padati droben dež in nato toča, ki je uničila in pokončala po nekaterih vaseh lepa polja. Zvečer je prihrumela nevihta v drugič z mnogo večjo silo. Nenavadno zgodaj je nastala popolna tema. Ljudje so v silnem strahu pričakovali kaj bo. Med strašnim bliskanjem in grmenjem se vsuje debela toča, ki ni hotela prenehati. Vihar je lomil drevesa in lilo je, kakor iz škafe, da je voda tekla skozi vas kakor reka. Lepo in bogato polje je skoro popolnoma uničeno. Uničeno je žito, pobita so okna in drevesa so polomljena.

Nepregledna škoda v višnegorski okolici

Skrbi more uboga kmeta in danes gleda še z večjo skrbjo v bodočnost. Tako lepo je kazalo polje in travniki — danes je v tretjini fare uničeno vse. Popoldne so prepregli nebo temni oblaki, vtila se je huda ploha s točo. Toča je v silni vihri začela padati kar suha, ki je pobelila polja kakor sneg. V dobrih 10 minutah je oklestila in uničila popolnoma vse. Najbolj so prizadete vasi Leskovec, Mlake, Sela, Kavce in Vrh. Škoda je tem hujska, ker je uničena tudi trava, da pravega sena sploh dobili ne bodo in bodo morali živino pod ceno prodati. Nič čudnega ni, če so kmetje s solzami v očeh hiteli na polje in se z jokom vračali domov poročat domačim, da bodo letos kašče prazne in bo še večje pomanjkanje. Škoda prizadetih je ogromna.

Tudi Beli Krajini toča ni prizanesla

Metlika, 22. junija. Včeraj popoldne so se jeli gromaditi oblaki v grozečo nevihto, ki je proti večeru nismo pričakovali, da pride, in vendar je prišla in tako huda, kakor jo po nekaterih vaseh najstarejši ljudje ne pomnijo. Ob pol 9.

SREČNI BODIMO!

Cudoviti red in smotrenost v stvarstvu dokazuje, da je Bog. Občuduj zvezde na nebu! Njih število! Leta 1923 so na zvezdarni v Greenwichu zaključili štetje zvezd. Skozi trideset let so pri tem štetju sodelovale vse največje zvezdarne svta. Našteli so 52 milijonov zvezd do sedemnajsetega reda velikosti in okrog 1000 milijonov zvezd do triindvajsetega reda velikosti. Torej eno celo milijardo!

Ali veš, kaj se to pravi: ena milijarda? Poslušaj! Ko bi ti samo štel hitro kar naprej, tako da bi vsako sekundo štel eno številko, bi moral celih trintrideset let brez vsakega presledka šteti kar naprej podnevi in ponoči, da bi samo naštel eno milijardo!

Koliko je pa manjših zvezd od štiriindvajsetega reda naprej!

In velikost zvezd! Solnce je tako veliko, da bi spravili vanje, če bi bilo votlo, en milijon 251 tisoč naših zemelj!

Razdalja med posameznimi zvezdami! Zemlja je oddaljena od sonca 149 milijonov kilometrov! Najhitrejši brzovlak bi potreboval iz zemlje na sonce 337 let!

Leta 1928 so pa izsledili v zvezdarni v Kapstadtu novo veliko zvezdo, ki je dvaindesetkrat tako daleč od sonca oddaljena, kakor zemlja od sonca, enajst milijonov kilometrov.

Pa ko bi te zvezde mirno stale vsaka na svojem prostoru! Ne! Vse se giblje, vse hiti z nepopisno, neznanoko brzino naprej. Zemlja na primer preleti v eni sekundi približno 30 kilometrov, v eni uri pa več kot sto tisoč kilometrov!

In to skozi tisočletja, brez vsakega najmanjšega nerada! Glej vlake na velikem klovu! Eden odhaja, a že prihaja tisti trenutek prav na njegovo mesto drugi. Vsaka za kasnitev bi bila usodepolna. A odkod ta točen red, po katerem se odhod in dohod vlakov vrši? Kaj je res ta red nastal čisto slučajno? S tem, da so vsi kar sami od sebe začeli tako vztrajati? Kolika nemisel! Zelnariško vodstvo ga je po dolgih razmotrivanjih za vsak vlak posebej do minute natančno postavilo. In ga mora vedno kar naprej z vso strogostjo vzdrževati in nadzirati.

"Le razum more urejevati," prvi sv. Tomaž Akvinski.

Ako tedaj že vožnja vlakov nujno zahteva, da jo uredi raz-

je zavihrala dol in Kočevskih hribov in padaja je med strašnim bliskom, grmenjem in viharjem debelejša kot orehi cele pol ure. Zlasti so prizadeti kraji v srednji Beli Krajini. Najhujsje je v Planini pod Mirno goro, kjer je toča uničila vse, le krompir si bo mogoče še kaj opomogel. Po črnomeljskih vnohradnih je toča polomila in obsmukala do golega vse trte. Maverala, Stražni vrh, na Dobilce in naprej na Bistrico in Dragatuš, to je bila pot, ki jo je naredila toča. Na Rodinah je marsikatero drevo do golega okleščeno. Ljudje so danes a koso tam, kjer je včeraj bohotno zorilo žito in ječmen. Polozaj je za nekatere vasi zelo težak. Že preje je bilo vse v revščini, sedaj je pa še vsakdanji kruh uničen.

Toča v domžalski okolici
Domžale, 22. junija. Tekom enega tedna nas je toča dvakrat obiskala. Včeraj popoldne je pridrela od zapada silna nevihta, katero je spremljalo močno grmenje. Vsula se je med nalivom kot oreh debela. To, kar je ostalo od zadnje nevihte, je uničeno. Zvečer je zopet prihrumel orkan, lilo je kakor bi se oblak turgal. Najbolj so trpele občine Trzin, Depalja vas, Dragomelj in Ihan. S strahom gleda kmet v bodočnost.

um, koliko bolj gotovo je šele velikanski red svetovnega ozvezdja mogel in moral zamisliti um, neskončni, večni, božji um!

Strmi nad umetno sestavo človeškega telesa! Po pravici ga imenujejo največji umtvor vidnega stvarstva! Oko, uho, vsak posamezni del je zase velika umetnina prve vrste. Vsi ti deli pa so združeni v eno prečudno celoto, v kateri vsak, tudi najmanjši delček vrši važno, samo njemu določeno nalogo.

Samo en zgled! Zdravniki so bili do nedavno prepričani, da je žleza pri goitancu čisto nepotrebna in da jo lahko odstranijo brez škode. A čujte! Sloveč zdravnik je odstranil golbo pri desetletnem dečku, da bi ga ozdravil. Do takrat je bil deček vesel in se je dobro redil. Ko je pa 18 let pozneje zdravnik tega dečka zopet ugleдал, se ga je kar ustrašil. Od dneva operacije ni prav nič več zrasel. Postal je pritikavec in bebec. Kako to? Po dolgih preiskavanjih so potem zdravniki dognali, da je prav ta žleza pri goitancu edini del v celem človeškem telesu, ki ima v sebi jed in sicer v neznatni množini ero dvestotisočinko grama. In ta malenkost joda zadostuje, da osvetli in okrepi kri, katere je v telesu odraslega človeka približno 5 litrov, in po njej vse druge organe človeškega telesa. Kri namreč vsakih 22 do 25 sekund iz srca ven preleti celo človeško telo in se zopet vrne v srce.

Opazuj živali! Imajo nagon. In v tem svojem nagonu izvršujejo dela, tako čudovita in svojemu namenu primerna, da kar strmiš nad njimi.

Samica hrošča rogača zadelu vrh drevesa toliko rano, da odhne sicer, a ne odpade. Za list sam je vsled te rane dobava drevesne hrane otežena, a ne onemogočena. Nekoliko je še vedno dobi, ker ni uničen. Potem pa samica čudovito umetno zvije list skupaj kot svalčico. Tu notri položi svojo jajčeca. Tako imajo mladički hrano iz lista in potrebno varstvo. In ličinka tega hrošča! V njeni stanici je že pripravljen prostor tudi za rožičke, ki imajo puzneje zrasti. Mlada lastavica, ki se je pravkar izlegla iz jajčeca, postane takoj nemirna, ko pride njen čas, ko se približa jesen, in odhiti proč, daleč proč proti jugu v gorke kraje. In vendar še ni preživela nobene zime, in ne more vedeti, da bi v mrzlih krajih poginila.

— Gledavci! Bivajo tudi na visokih hribeh Evrope in Azije. Poleti si izkopljejo votline, v katerih zemljo potolčejo z nogami. V avgustu si nabere sena in ga polože po tleh, da je ležišče mehko. Ko na jesen začutijo prvi mrz, se napijejo toliko vode, da se jim želodec in čreva popolnoma izpraznejo. Potem šele gredo v votlino, jo zamašijo od znotraj, se zvijejo skupaj in otrde ter v takem položaju čakajo nove spomladi.

In vztrajnost živali pri izvrševanju njihovega smotrenega dela.

Čebela delavka izleti v svojem življenju približno 3165 krat na pašo in nabere nektarja okrog 800 miligramov. 567 čebel je treba, da naberejo funt nektarja ali več nego 1000, da spravijo en funt medu v panj.

Ti pa štej množino medu v dobro uspelem letu in strmi nad delom, ki so ga te majhne božje stvarice s svojo vztrajnostjo izvršile!

Rastlinstvo! Človek ne more jesti zemlje. Da pa pride v posest hrane, skriva v zemlji, so tu rastline, ki srkajo v se in sprejemajo zemeljske snovi in jih oddajajo ljudem in živalim. To je namen rastlin. In vsaka posamezna rastlina, nje korenine, steblo, listi, vse to je podobno tovarni, kjer ima vsak delavec določeno svoje posebno delo.

(Dalje prihajajo)

Vpoštevajte veliko kampanjo mladinskega oddelka!

CLUBLOK R. K. J.
 6117 5th Ave. Cleveland, Ohio
 Telephone: 212-2121

OFFICIAL ORGAN AND PUBLISHED BY
THE GRAND CARMOLIAN SLOVENIAN OUTRIGGED UNION of the U.S.A.
 In the Interest of the Club
 Issued every Tuesday

OFFICE: 6117 5th Ave. Cleveland, Ohio
 Telephone: 212-2121

Terms of Subscription:

For Members Yearly	\$0.50
For Nonmembers	\$1.00
Foreign Countries	\$2.00

O NAŠEM CENTRALNEM BOLNISKEM SKLADU

Pri raznih drugih podpornih organizacijah se večkrat tarna in piše o bolniških skladih, ker nazadujejo. K sreči smo bili dosedaj pri naši Jednoti s prostovoljno bolniško centralizacijo še precej na dobrem in uspešni. Do konca minulega leta se je ta sklad dvignil do najvišjega zneska, odkar na ta način poslujemo; tedaj so imeli naši centralisti \$36,504.27 v svoji blagajni, oziroma toliko, kot se nikdar ne poprej.

Radi ali neradi moramo tudi mi na tem mestu konstatirati, da gre tudi pri naši Jednoti centralna blagajna nizdol. V zadnjih petih mesecih, od 1. januarja do 31. maja, 1931 se je ista skrčila za \$8,457.03, ker je tedaj znašala samo \$28,047.24. Če bi hoteli doznati natančno svoto s stanjem 30. junija, oziroma ob zaključku današnjega uradnega izkazila se je tekom junija izplačalo \$11,045 bolniške podpore; tudi lepa svota in gotovo večja, kakor pa vplačana s tozadevnim assessmentom. Računa se, da vplačajo centralna društva vsak mesec povprečno \$10,000 v ta sklad; torej je bilo tudi junija več izplačanega kot pa prejetega.

Naš sobrat glavni tajnik je v svojem poročilu na zadnji seji glavnega odbora glede centralizacije poročal sledeče:

"Tudi v centralnem bolniškem skladu smo šli nazaj. Skupni bolniški assessment znaša za pretečenih pet mesecev \$51,701.50. Izplačalo pa se je bolniške podpore v znesku \$59,830.11.

"Da smo v tem skladu nazadovali, sta dva vzroka. Prvi je vzrok v tem, ker se je z društvi pristopili do 1. februarja, 1931 sprejelo tudi obveznosti plačevanja bolniške podpore za bolnike, ki so jih društva imela ob času pristopa v centralizacijo. Drugi vzrok pa so slabe delavske razmere. Sicer ne doživim nikogar, da simulira, zelo rado pa se pripeti, da kadar vlada velika brezposelnost, da se marsikateri prijavi bolnim, ki bi se, ako bi bili dobri časi, ne prijavi.

"Zaradi tega se prosí vse uradnike in uradnice krajevnih društev, da pazijo na to, da bodo bolniki od bolniških obiskovalcev in obiskovalk obiskovani kakor pravila določujejo, ter da bodo izplačilo bolniške podpore priporočali le takim bolnikom, ki so do podpore v resnici upravičeni.

"Proti boleznim je zavarovanih 12,493 članov in članic; 1,531 je zavarovanih po \$2; po \$1 jih je zavarovanih 10,324; po 50 centov na dan podpore je zavarovanih 254 in po \$5 na teden 1,384."

Naj bo torej klic sobrata tajnika vsem centralnim društvom v svarilo ter ravnanje, da bo mogoče obdržati našo centralno blagajno vsaj na tem stališču, na kakoršnem se sedaj nahaja.

ČETRTI MESEC KAMPANJE MLADINSKEGA ODDELKA

DRŽAVA OHIO ZOPET PRVA

Pretečni junij je bil četrti mesec kampanje mladinskega oddelka in nam je dovedel 122 novih članov in članic. To število ni sicer tako veliko, toda pri sedanjih splošnih slabih delavskih razmerah moramo biti z njim tudi zadovoljni.

Po državah se to število deli sledeče: California 2, Colorado 5, Illinois 27, Kansas 2, Minnesota 15, Montana 1, Ohio 53, Oregon 3, Pennsylvania 13, West Virginia 1.

Na prvem mestu je torej zopet naša država Ohio, na drugem je Illinois, na tretjem pa Minnesota.

Prvi mesec kampanje (marca) smo pridobili 135 novih, aprila 214, maja 196, junija 122, torej v teh štirih mesecih skupaj 667.

V tem času imajo različne države pri novih članik kreditu kakor sledi:

California 2, Colorado 57, Connecticut 2, Illinois 144, Indiana 8, Kansas 3, Michigan 17, Minnesota 103, Montana 6, Missouri 5, Nebraska 10, Ohio 187, Oregon 9, Pennsylvania 66, Washington 1, West Virginia 1, Wisconsin 38, Wyoming 2, Kanada 6; skupaj 667. Žal, da moramo naglašati, da sledečih četverih držav še nimamo označenih v našem kampanjskem seznamu: Alabama, Arkansas, Iowa in New York in sicer zaradi tega ne, ker niso pridobile še nobenega novega člana v tem času. Upamo, da jih bomo lahko prihodnjič označili.

Mesec junija se je zopet najbolj postavilo naše vilo društvo sv. Jožefa, št. 169 v Clevelandu z 19 novimi člani; njemu sledi društvo sv. Srca Marije, št. 111, Barberton, O., s 13 novimi in društvo sv. Neže, št. 206, South Chicago, Ill., s 10. Katera tri društva bomo prihodnji mesec javno pobvalili in katero državo?

Ivan Zupan: Pred 28. leti

(Spomini na moj prihod v Ameriko)

Danes pred 28. leti (14. julija 1903) je naša barka "Gascogne" plavala vzhodno preko Atlantika proti obljubljeni ameriški deželi, kjer se baje čedi samo med in mleko, kjer padajo že kar pečeni golobčki iz zraka ljudem v usta, in kjer se z lopato po cestah pobira zlate dolarje...

Nas Slovencev je bilo na tem parniku kakih 30, in vsem je bilo usojeno, da smo morali vzeti tedaj najslabši parnik francoske družbe, pa smo vseeno že v osmih dneh dospeli na cilj.

Francoska kuhinja na parniku mi ni posebno prijala, pač pa okusen švicarski sir, črn kruh in francosko vino. S tem sem se preživljal skoro vse dni. Moram tudi omeniti, da sem se na morju seznanil z nekim mladim Nemcem iz švice, ki je šel k svojemu bogatemu stricu v Kalifornijo. Ta moj sopotnik je imel v svojem kovčku celo zalogo šunk, klobas in razne druge mesnine; bil je po poklicu mesar. Vse to se je potem lahko zalivalo z rujno francosko Noetovo kapljico, katere je bilo vedno dosti v rezervi. Jaz sem postal pri tem nekaj mešetar. Ker naše rojakinje niso marale za vino, so jim pa dišale švicarske klobase in šunka, smo naredili znamenje, pa smo bili vsi zadovoljni; samo kovček onega švicarja je bil prekmalu prazen.

Predno nadaljujem, naj še pri tem omenim, da sem se v Parizu pred odhodom v Havre izgubil. Izpraševal sem po trgovinah in gostilnah v nemščini ter italijanščini kako se pride do železniške postaje, vodeče v Havre ali v Ameriko. Pri tem sem rabil enotno besedo "stacijon," ki velja v nemščini in italijanščini eno in isto. Povsod so me pa peljali ali dovedli do postaje električne cestne železnice, ki po moji sodbi ni bila prava. Šele proti večeru sem po celodnevem iskanju našel na neko delikatesno trgovino, kjer je visela tablica: "Hier wird deutsch gesprochen." Prijazen lastnik te trgovine me je rešil iz zagate ter mi napisal listek v francosčini, da sem isti večer v resnici dospel na pravo železniško postajo in na pravi vlak. Bil je celo tako prijazen in uljuden, da sem moral pri njem večerjati in mi je celo odkazal časten sedež poleg njegove starejše hčerke. Lačen in utrujen, sem bolj pazil na vsebino krožnika kakor pa na ono mlado nemško Parižanko ter mislil samo na to, da parnika ne zamudim.

Na "Gascogne" nisem imel kake posebne razkošne kabine, ampak sem si isto predstavil na vznožju parnika v medkrovju, oziroma v tretjem razredu; za kaj boljšega ni bilo denarja. Sploh sem pa prestal samo eno noč v naši skupni spalni sobi, pa še za takrat mi je danes žal, drugače sem presedel vsako noč na kakem stolu na krovu in sanjal o ameriških pečeni golobih, mleku, medu in dolarjih... Ker je bilo ono noč bolj hladno na krovu, sem se podal na odkazano mi posteljo doli v globočini parnika. Sicer to ni bila postelja, ampak v zraku viseča raztegnjena vreča; moj prostor je bil v drugi, ali gornji vrsti pri stropu. Ko sem slednjič ves utrujen v tej imenitni postelji zasrčel, me je nekaj zapraskalo po obrazu. Kaj? Štenice menda niso tako hude? Ves preplašen se prebudim in zagrabim z desnico po oni stvari. Veste kaj je bilo? Velika podgana je pri svojem nočnem izletu padla skozi luknjo ravno nad mojo posteljo in me prišla pozdravit. To me je tako razkačilo, da nisem hotel več ležati na oni čudni postelji. Seveda bi se bil rad priživel in zahteval morda kako odškodnino za prestanj strah, pa nisem znal

kako se v frastočini in nočnem podgana, drugače bi pa lahko vse s gestikulacijo razložil. Čemu sem imel ta čuden nočni oblik, sem dognal šele proti jutru, ko mi je ona francoska podgana odnesla večji kos švicarskega sira, katerega sem imel pri gljavju.

In tako smo se 19. julija istega leta srečni ter veli zadovoljni priguncali na Ellis Island v blazeno Ameriko. S prtljago in kovčki nisem imel nobenih sitnosti. Vse, kar sem imel potovalne opreme seboj je bila zakrivljena športna palčica in pa površnik; kaj bi se človek na tako dolgi poti še s kufertki ubijal?

Na Ellis Islandu so me vprašali kam da grem in če imam kaj denarja pri sebi, toda ne koliko? Odgovoril sem, da ga imam. In res je bilo v žepu še nekaj francoskega drobiža, v listnici sem pa imel 20 avstrijskih kron v bankovcih. Za one krone sem prejel nekaj manj kot 4 ameriške dolarje v srebru. O, s kakim navdušenjem in veseljem sem se peljal na onem vladnem prevoznem parniku do Battery parka v New Yorku. Pri tem sem si mislil, kaka čast je to zame, da me kar z državnimi parniki prevažajo. O, kako prijetno so oni trije ameriški srebrnjaki žvenketali v mojem žepu! Toda kako dolgo? —

Ko smo stopili na suho, tamkaj pri South Ferry, je pričelo neznanako deževati. Pravijo, če pri kretu ali poroki dežuje, da to pomeni srečo. In tako sem tudi jaz, kot novodošlec v Ameriko, to deževno ploho smatral za srečo...

Seveda hoditi po New Yorku v velikem dežju brez dežnika ni prijetno. Nekaj časa sem vedril pod postajo nadulčne železnice, ter premišljeval, kako bi dospel do št. 109 na Greenwich St. do znane Sakerjeve potniške pisarne, kjer je bil moj prijatelj Ludovik zaposlen. Kmalu zatem pristopi k meni nekí kočijaž, oziroma izvošček. Imel je belega konja ter kočijo z dvema kolesoma, kakoršnih še nisem videl. Takoj me je spoznal, da sem tujec. Vprašal me je v vseh svetovnih jezikih, kam da sem namenjen in če imam kaj denarja. Pa sva se pobotala, da me popelje na določeno mesto na Greenwich St. Premeteni kočijaž si je mislil, da me mora dobro "potegniti", ker sem iz Avstrije, pa me je tudi v resnici potegnil. Zapeljal je mimo Battery parka na levo po West St. in dalje do 42. ceste; od tam pa zopet nazaj, in sicer po Greenwich St. Ta vožnja je trajala ravno eno uro. Ko sem bil že blizu one številke, oziroma en blok do Sakerjeve pisarne, se ustavi, ter mi veli izstopiti. Zatem je zahteval, da mu plačam in sicer \$2.50. Seveda sem ga ubogal, ter mu izročil skoro vse svoje denarno premoženje. Od zamepjanjih onih avstrijskih kron me je ostal samo še en srebrn dolarček ter malo drobiža. Ta denar bi si bil človek lahko prihranil, da me ni oni prebrisani izvošček nalašč tako dolgo časa vozil, samo da je za to več računal. Razdalja od Battery parka do tedanje Sakerjeve pisarne je bila samo dobrih 5 minut hoda.

Ko sva se z mojim prijateljem sešla in prijazno pozdravila, me je dotičnik pomiloval in celo okregal, ker sem izvoščeku preveč plačal za tako kratko razdaljo, toda bilo je že nepoznano; izvošček jo je takoj zatem krenil v neko stransko ulico in izginil s svojim konjičkom.

V prihodnji izdaji hočem pa opisati, kako sem prespal prvo noč v New Yorku, kako sem iskal stanovanje in kako smo se ponoči selili.

AGITIRAJTE ZA MLADINSKI ODDELEK!

Ali imate že svojega otroka zavarovanega pri naši Jednoti?

Ivan Zupan: STOPNICE NARAVA SIVLJENJA

Po stopnicah našega življenja, dalje v večnost naš korakoma s palčko, oporo nam trpljenja, do stopnice zadnje čakamo.

So stopnice te zares različne: krive, ravne, strme, zvite vse, ozke, gladke, grapava, navpične, zlate včasih, včasih trnjeve.

Kdor po pravi teh stopnic koraka, pazi na stopinje vsake tla, takega bodočnost lepa čaka, prišel bo do cilja srečno tja.

Ivan Zupan: JUTRANJEMU SOLNCU

Ko solnce zlato zjutraj nad goró zažari, poljublja vso naravo, iz španja jo budi.

V pozdrav mu melodije škrjančkov zadone, s šumenjem ga drevesa kot kralja vsa časte.

Kot kralju se narave vse rože klanjajo, in s svojim žlahtnim vonjem nam to naznanjajo.

Iz srca tudi solncu pozdrav naj moj velja, ker solnce moč življenja in luč je vsakega.

Ivan Zupan: DREVESU

Med stvarstvi Mojstra božjega, kar kaže jih narava, drevesu jaz bi krono dal. — Drevesu čast in slava!

V krasoti svoji se drevo tja proti nebu klanja, spominja nas na večni dom, nam čast Boga oznanja.

Brez drevja bi vesoljni svet ne mogel sploh živeti, sadove daje nam in les v obilici nešteti.

Ko vigrad krasna sem prispe, pogled drevo vse v cvetju, na njem vesel pa ptičji zbor gradi si gnezda v petju.

Utujen ves popotnik že dospel do drevesa, spočije, v senci se hladi, obnovi moč telesa.

V deželi sveti rastlo je nekoč drevo življenja, iz njega so Zveličarju stesali križ trpljenja.

Kje ono drago si drevo, kdaj prideš ti na vrsto? Sezagan ko v deske boš za mojo skromno krsto.

Slovenija v številkah

Ljubljanski "Slovenec" prinaša te dni naslednje statistično poročilo o ljudskem štetju v Jugoslaviji in posebej o štetju prebivalstva v Sloveniji. Ker bo to marsikoga zanimalo, prinašamo ta članek v ponatisu našim čitateljem?

"Dravska banovina je prva banovina v državi, ki je objavila te podatke o štetju. Res je sicer, da ti podatki niso končno veljavni, ker jih je smatrali le za predhodne, toda, kakor nam je pokazala praksa, se definitivni podatki dosti ne razlikujejo od predhodnih. Zato bomo smatrali, da so ti podatki za nas popolnoma uporabni, zlasti, ker se ne nameravamo z njimi izčrpnó pečati.

Po teh podatkih šteje naša banovina okoli 1,121,000 prebivalcev. Po prejšnjem ljudskem štetju iz leta 1921 je imela Slovenija 1,056,000 prebivalcev, toda zaradi nastalih teritorialnih sprememb pri razdelitvi države na banovine leta 1929, je odšteti, če hočemo priremati sedanje podatke s podatki prejšnjega ljudskega štetja, področje črnomeljskega glavarstva in dodati čabarski okraj. Tako pridemo do števila približno 1,040,000 prebivalcev za našo banovino leta 1921. Prirastek v teku zadnjih

deset let znaša torej približno 84,000, kar pomeni, da se je prebivalstvo v tem razdobju povečalo za 8 odstotkov ali približno 9.8 odstotkov letno.

Prirastek je razmeroma znanen in v primeri s predvojnimi številkami nekoliko večji, kajti v zadnjem desetletju pred vojno je na vsem Kranjskem naraslo prebivalstvo za komaj 3.3 odstotke. Na Štajerskem so bile razmere boljše. Toda kljub temu moramo ugotoviti, da je bil naravni prirastek v zadnjem desetletju veliko večji, kakor pa bi bilo sklepati po primerjavi rezultata sedanjega štetja s prejšnjim. Povprečno moramo računati, da je znašal vsako leto presežek rojstev nad smrtnimi slučajmi v naši banovini nad 10,000. Računati moramo, da je znašal naravni prirastek znatno več kakor 100,000. Na razpolago nimamo sicer zadnjih podatkov, toda po previdni cenitvi je znašal naravni prirastek najmanj 110,000, če ne še več. Če prštejemo teh 110,000 številu prebivalstva v letu 1921, pridemo do rezultata, da bi moralo ljudsko štetje izkazovati v Sloveniji približno 1,500,000 prebivalcev, faktično pa je znašalo samo 1,120,000 prebivalcev. Iz tega sledi, da smo imeli v zadnjem desetletju kljub temu, da je Amerika zaprta, znatno emigracijo.

Za kretanje prebivalstva na teritoriju naše države nimamo podatkov. Znano pa je dejstvo, da je v južnih krajih naše države vedno več Slovencev. Izseljevanje v inozemstvo je sedaj manjše kakor pred vojno. Spremenilo pa so se tudi smeri. Pred vojno je šla skoro vsa naša emigracija v severno-ameriške Zedinjene države. Po vojni pa so le-te omejile dotok izseljevanja in naši ljudje so se začeli izseljevati v Kanado in južno Ameriko. Še znatnejša pa je bila emigracija v zapadnoevropske države, Francijo, Belgijo in Holandsko. Tudi iz Nemčije, v katero je šlo pred vojno mnogo naših rojakov, so se začeli naši ljudje izseljevati v Francijo in Holandsko. O izseljevanju v evropske države nimamo podatkov, pač pa je izseljeniški komisariat v Zagrebu objavil statistiko, na podlagi katere se je iz dravske banovine v prekomorske okraje izselilo nad 16,000 oseb v letih 1921-1930. Ker nimamo detajlnih podatkov, moramo smatrati, da je razlika med takozvanim naravnim prirastkom in faktičnim prirastkom imela svoj razlog v izseljevanju. To pomeni, da se je v teku preteklega desetletja izselilo iz naše banovine najmanj 30,000 oseb, če ne še več, deloma v druge države, deloma pa v inozemstvo. Končno moramo ugotoviti še dejstvo, da smo doživeli v povojnih letih, posebno pa v zadnjih časih, velik dotok primorskega elementa iz Italije.

Pravkar objavljena statistika nam kaže tudi, da prevladujejo ženske. Na 1,000 prebivalcev moškega spola pride 1,074 žensk. Važno je, da je prišlo leta 1921 na podlagi podatkov ljudskega štetja na 1,000 moških celo 1,099 žensk. Iz tega sledi, da je v zadnjem desetletju moško prebivalstvo bolj naraslo kakor žensko. Nadalje moramo iz tega sklepati, da se ženske bolj izseljujejo kakor moški. Razlika med številom moških in številom žensk je znašala leta 1921 48,000, leta 1931 pa samo še 40,000.

Pregled po posameznih okrajih se ne da popolnoma izvršiti, ker so se od zadnjega ljudskega štetja sem izvršile večje spremembe mej posameznih okrajnih glavarstev. Vendar pa nam je mogoče za nekatere važne kraje primerjati podatke obeh ljudskih štetij.

Predvsem prirastek v mestih Ljubljani in Mariboru ni bil znaten, vendar pa večji kakor povprečje za celo banovino. Mesti Ptuj in Celje sta celo znatno nazadovali. Izmed vseh

okrajnih glavarstev izkazujeta največji prirastek glavarstvi Kranj in Ljubljanska okolica. Dvig prebivalstva v okraju Kranj je pripisovati nastanitvi novih industrij. Glavarstvo ljubljanske okolice pa je profitiralo od naraščanja predmestij Ljubljane. Znano dejstvo je, da so predmestja Ljubljane narasla po številu prebivalstva v veliko hitrejšem tempu kakor mesto samo. V ostalem pa ni bilo okrajja, kjer bi se ne bilo prebivalstvo v večji ali manjši meri povečalo.

Končno izkazuje statistika padec neslovanškega prebivalstva. Tako je število Nemcev nazadovalo od 39,000 na ca. 27,000, število Madžarov pa od 15,000 na ca. 8,000. Dvig števila Srbohrvatov od 11,000 na ca. 18,000 je pripisovati predvsem priklopitvi čabarskega okraja, dočim se v splošnem število Srbohrvatov ni dosti spremenilo.

ZA KAJ IZDAJAJO ANGLEŽI SVOJ DENAR

"Economic Journal" objavlja zanimivo statistiko o tem, za kaj vse izdajajo Angleži svoj denar. List je izračunal na podlagi vseh mogočih podatkov, da znašajo povprečni letni dohodki prebivalstva v Angliji 4188 milijonov funtov ali 1156 milijard dinarjev. Od te velikanke svote porabijo Angleži na leto za hrano 29.1 odstotka, za stanovanja 12.3 odstotka, za obleko 10.4 odstotka, za direktne davke 9 odstotkov, za pijačo 7.4 odstotka, za potovanje 5.7 odstotka, za tobak 2.8 odstotka, za zabave in sport 2 odstotka, za verske namene 1 odstotka, za čtivo 0.9 odstotka, za razne malenkosti 3.6 odstotka, v hranilnice znosijo 9.5 odstotka, za razne druge izdatke pa porabijo 4.4 odstotke.

Ljudje splošno mislijo, da porabijo Angleži mnogo denarja za jed, pijačo in zabavo; statistika pa kaže, da to ne drži. Zapijejo Angleži res precej, skoraj eno desetino svojih dohodkov, toda pri tem je treba pomisliti, da gre od tega denarja zaradi visokega davka na alkoholne pijače prav lep del v državno blagajno.

ZA POTOVANJE

Iz dopisovanja je razvidno, da bo v prihodnjih mesecih odpotovanje v stari kraj precej rojakov, ki so to pomlad in poletje zastopali pričakovali boljših časov in-dela. Tem bo posebno dobrodošlo znižanje cen retur-kart, ki stopi zopet v veljavo s 1. avgustom. Tem, kakor tudi vsem drugim našim potnikom nudimo sledeče najboljšje parnike: 12. julija—Paris na Havre 23. julija—Bremen na Bremen 29. julija—Aquitania na Cherbourg 30. julija—Aquitania na Trst 31. julija—Majestic na Cherbourg 1. avgusta—Skupno potovanje na ILE DE FRANCE po znižani ceni za retur-karte. 1. avgusta—Leviathan na Cherbourg 5. avgusta—Berengaria na Cherbourg 8. avgusta—Europe na Bremen 11. avgusta—Cleveland na Hamburg 12. avgusta—Mauretania na Cherbourg 16. avgusta—Paris na Havre 19. avgusta—Aquitania na Cherbourg 19. avgusta—Lavisthan na Cherbourg 21. avgusta—Saturnia na Trst 21. avgusta—Majestic na Cherbourg 22. avgusta—Bremen na Bremen 27. avgusta—New York na Hamburg 28. avgusta—Ile de France na Havre 2. septembra—Skupno potovanje na MAURETANIA. Potnike bo spremljal prav do Ljubljane in Zagreba g. Ekrovitš, Censur Listje. Cene retur-kart znižane: Paris na Havre 2. septembra—Paris na Havre 8. septembra—Vesulania na Trst 11. septembra—Ile de France na Havre Za cene in druga pojasnila se obrnite na:

LEO ZAKRAJŠEK
 Midtown Bank of New York
 630-5th Ave. New York, N. Y.

JOSIP KLEPEC, javni notar
 Real Estate, Insurance, Loans
 167 N. Chicago St. FOLMET, Ill.

GLUHOST PRESTANA

Človek večkrat ogleda ali sliši ali vidi svet, vendar, influence, skrljanje, mri, lica, kakega odarca, škljaste, ker rabijo nalo iznajdbi s izumom Wilson Common-Sense Ear Drum, ki je v roki za 10 let se vseh svetov. Ta stvar je zelo priročno, če kateri potnik v oblijo (tubo), da ista ni vlna, je brez sice je baterija, je tudi zelo poceni. ZASTOJNA KRIVDA o gluhosti iz števila pristanja pomeni oseb, ki to naravno rabijo in poročilo izumitelja, ki je bil 20 let gluh, sedaj pa lahko sliši.

WILSON EAR DRUM COMPANY, Inc.
 799 Tenth Building - Louisville, Ky.

Delovanje v ... Od ustanovitve do 1. junija 1931 ... GLAVNI ODDELKI: ...

Table with 3 columns: Name, Amount, Name, Amount. Lists names and their corresponding values.

Table with 3 columns: Name, Amount, Name, Amount. Lists names and their corresponding values.

njo sem prisegel in to prisega bom tudi držal, ljubezen za ljubezen, irtev za irtev! ... Bog je sprejel velikodušno pomudbo. V bitki pri Kastelfiardo je bil junaški Ludovik smrtno ranjen; šest tednov je pogumno in vdan v božjo voljo prenašal silne muke. Naposled je pokrepan s sv. Rešnjim Telesom, mirno izdihnil svojo dušo.

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA

IMENA ČLANOV IN ČLANIC PRISTOPILIH V MLADINSKI ODDELEK MESECA JUNIJA 1931

K društvu sv. Jožefa št. 2, Joliet, Ill.: 21948 Bernard Bahor, 21940 Robert Bahor, 21930 Jeanette Bahor, 21951 James Bahor. K društvu sv. Cirila in Metoda št. 4, Tower, Minn.: 21952 Martin Tezak, 21953 Anton Tezak.

Frank Roberts, 22033 Jennie Jevnikar. K društvu Marije Vnebovzete št. 203, Ely, Minn.: 22034 Catherine Struel. K društvu sv. Neže št. 208, South Chicago, Ill.: 22033 Ann Milkovich, 22036 Marion Nemanich, 22037 Dorothy Nemanich, 22038 John Nemanich, 22038 Pearl Pauline Miller, 22040 Andrew Miller Jr., 22041 Betty Ann Hornberg, 22042 Lois Anne Hense, 22043 Margaret Butala, 22044 Jeanette Colanto.

258 Simon Vodnik 11.00, 259 John Kopp 28.00, 260 John Kopp 20.00, 261 John Kopp 20.00, 262 John Kopp 20.00, 263 John Kopp 20.00, 264 John Kopp 20.00, 265 John Kopp 20.00, 266 John Kopp 20.00, 267 John Kopp 20.00, 268 John Kopp 20.00, 269 John Kopp 20.00, 270 John Kopp 20.00, 271 John Kopp 20.00, 272 John Kopp 20.00, 273 John Kopp 20.00, 274 John Kopp 20.00, 275 John Kopp 20.00, 276 John Kopp 20.00, 277 John Kopp 20.00, 278 John Kopp 20.00, 279 John Kopp 20.00, 280 John Kopp 20.00, 281 John Kopp 20.00, 282 John Kopp 20.00, 283 John Kopp 20.00, 284 John Kopp 20.00, 285 John Kopp 20.00, 286 John Kopp 20.00, 287 John Kopp 20.00, 288 John Kopp 20.00, 289 John Kopp 20.00, 290 John Kopp 20.00, 291 John Kopp 20.00, 292 John Kopp 20.00, 293 John Kopp 20.00, 294 John Kopp 20.00, 295 John Kopp 20.00, 296 John Kopp 20.00, 297 John Kopp 20.00, 298 John Kopp 20.00, 299 John Kopp 20.00, 300 John Kopp 20.00, 301 John Kopp 20.00, 302 John Kopp 20.00, 303 John Kopp 20.00, 304 John Kopp 20.00, 305 John Kopp 20.00, 306 John Kopp 20.00, 307 John Kopp 20.00, 308 John Kopp 20.00, 309 John Kopp 20.00, 310 John Kopp 20.00, 311 John Kopp 20.00, 312 John Kopp 20.00, 313 John Kopp 20.00, 314 John Kopp 20.00, 315 John Kopp 20.00, 316 John Kopp 20.00, 317 John Kopp 20.00, 318 John Kopp 20.00, 319 John Kopp 20.00, 320 John Kopp 20.00, 321 John Kopp 20.00, 322 John Kopp 20.00, 323 John Kopp 20.00, 324 John Kopp 20.00, 325 John Kopp 20.00, 326 John Kopp 20.00, 327 John Kopp 20.00, 328 John Kopp 20.00, 329 John Kopp 20.00, 330 John Kopp 20.00, 331 John Kopp 20.00, 332 John Kopp 20.00, 333 John Kopp 20.00, 334 John Kopp 20.00, 335 John Kopp 20.00, 336 John Kopp 20.00, 337 John Kopp 20.00, 338 John Kopp 20.00, 339 John Kopp 20.00, 340 John Kopp 20.00, 341 John Kopp 20.00, 342 John Kopp 20.00, 343 John Kopp 20.00, 344 John Kopp 20.00, 345 John Kopp 20.00, 346 John Kopp 20.00, 347 John Kopp 20.00, 348 John Kopp 20.00, 349 John Kopp 20.00, 350 John Kopp 20.00, 351 John Kopp 20.00, 352 John Kopp 20.00, 353 John Kopp 20.00, 354 John Kopp 20.00, 355 John Kopp 20.00, 356 John Kopp 20.00, 357 John Kopp 20.00, 358 John Kopp 20.00, 359 John Kopp 20.00, 360 John Kopp 20.00, 361 John Kopp 20.00, 362 John Kopp 20.00, 363 John Kopp 20.00, 364 John Kopp 20.00, 365 John Kopp 20.00, 366 John Kopp 20.00, 367 John Kopp 20.00, 368 John Kopp 20.00, 369 John Kopp 20.00, 370 John Kopp 20.00, 371 John Kopp 20.00, 372 John Kopp 20.00, 373 John Kopp 20.00, 374 John Kopp 20.00, 375 John Kopp 20.00, 376 John Kopp 20.00, 377 John Kopp 20.00, 378 John Kopp 20.00, 379 John Kopp 20.00, 380 John Kopp 20.00, 381 John Kopp 20.00, 382 John Kopp 20.00, 383 John Kopp 20.00, 384 John Kopp 20.00, 385 John Kopp 20.00, 386 John Kopp 20.00, 387 John Kopp 20.00, 388 John Kopp 20.00, 389 John Kopp 20.00, 390 John Kopp 20.00, 391 John Kopp 20.00, 392 John Kopp 20.00, 393 John Kopp 20.00, 394 John Kopp 20.00, 395 John Kopp 20.00, 396 John Kopp 20.00, 397 John Kopp 20.00, 398 John Kopp 20.00, 399 John Kopp 20.00, 400 John Kopp 20.00, 401 John Kopp 20.00, 402 John Kopp 20.00, 403 John Kopp 20.00, 404 John Kopp 20.00, 405 John Kopp 20.00, 406 John Kopp 20.00, 407 John Kopp 20.00, 408 John Kopp 20.00, 409 John Kopp 20.00, 410 John Kopp 20.00, 411 John Kopp 20.00, 412 John Kopp 20.00, 413 John Kopp 20.00, 414 John Kopp 20.00, 415 John Kopp 20.00, 416 John Kopp 20.00, 417 John Kopp 20.00, 418 John Kopp 20.00, 419 John Kopp 20.00, 420 John Kopp 20.00, 421 John Kopp 20.00, 422 John Kopp 20.00, 423 John Kopp 20.00, 424 John Kopp 20.00, 425 John Kopp 20.00, 426 John Kopp 20.00, 427 John Kopp 20.00, 428 John Kopp 20.00, 429 John Kopp 20.00, 430 John Kopp 20.00, 431 John Kopp 20.00, 432 John Kopp 20.00, 433 John Kopp 20.00, 434 John Kopp 20.00, 435 John Kopp 20.00, 436 John Kopp 20.00, 437 John Kopp 20.00, 438 John Kopp 20.00, 439 John Kopp 20.00, 440 John Kopp 20.00, 441 John Kopp 20.00, 442 John Kopp 20.00, 443 John Kopp 20.00, 444 John Kopp 20.00, 445 John Kopp 20.00, 446 John Kopp 20.00, 447 John Kopp 20.00, 448 John Kopp 20.00, 449 John Kopp 20.00, 450 John Kopp 20.00, 451 John Kopp 20.00, 452 John Kopp 20.00, 453 John Kopp 20.00, 454 John Kopp 20.00, 455 John Kopp 20.00, 456 John Kopp 20.00, 457 John Kopp 20.00, 458 John Kopp 20.00, 459 John Kopp 20.00, 460 John Kopp 20.00, 461 John Kopp 20.00, 462 John Kopp 20.00, 463 John Kopp 20.00, 464 John Kopp 20.00, 465 John Kopp 20.00, 466 John Kopp 20.00, 467 John Kopp 20.00, 468 John Kopp 20.00, 469 John Kopp 20.00, 470 John Kopp 20.00, 471 John Kopp 20.00, 472 John Kopp 20.00, 473 John Kopp 20.00, 474 John Kopp 20.00, 475 John Kopp 20.00, 476 John Kopp 20.00, 477 John Kopp 20.00, 478 John Kopp 20.00, 479 John Kopp 20.00, 480 John Kopp 20.00, 481 John Kopp 20.00, 482 John Kopp 20.00, 483 John Kopp 20.00, 484 John Kopp 20.00, 485 John Kopp 20.00, 486 John Kopp 20.00, 487 John Kopp 20.00, 488 John Kopp 20.00, 489 John Kopp 20.00, 490 John Kopp 20.00, 491 John Kopp 20.00, 492 John Kopp 20.00, 493 John Kopp 20.00, 494 John Kopp 20.00, 495 John Kopp 20.00, 496 John Kopp 20.00, 497 John Kopp 20.00, 498 John Kopp 20.00, 499 John Kopp 20.00, 500 John Kopp 20.00, 501 John Kopp 20.00, 502 John Kopp 20.00, 503 John Kopp 20.00, 504 John Kopp 20.00, 505 John Kopp 20.00, 506 John Kopp 20.00, 507 John Kopp 20.00, 508 John Kopp 20.00, 509 John Kopp 20.00, 510 John Kopp 20.00, 511 John Kopp 20.00, 512 John Kopp 20.00, 513 John Kopp 20.00, 514 John Kopp 20.00, 515 John Kopp 20.00, 516 John Kopp 20.00, 517 John Kopp 20.00, 518 John Kopp 20.00, 519 John Kopp 20.00, 520 John Kopp 20.00, 521 John Kopp 20.00, 522 John Kopp 20.00, 523 John Kopp 20.00, 524 John Kopp 20.00, 525 John Kopp 20.00, 526 John Kopp 20.00, 527 John Kopp 20.00, 528 John Kopp 20.00, 529 John Kopp 20.00, 530 John Kopp 20.00, 531 John Kopp 20.00, 532 John Kopp 20.00, 533 John Kopp 20.00, 534 John Kopp 20.00, 535 John Kopp 20.00, 536 John Kopp 20.00, 537 John Kopp 20.00, 538 John Kopp 20.00, 539 John Kopp 20.00, 540 John Kopp 20.00, 541 John Kopp 20.00, 542 John Kopp 20.00, 543 John Kopp 20.00, 544 John Kopp 20.00, 545 John Kopp 20.00, 546 John Kopp 20.00, 547 John Kopp 20.00, 548 John Kopp 20.00, 549 John Kopp 20.00, 550 John Kopp 20.00, 551 John Kopp 20.00, 552 John Kopp 20.00, 553 John Kopp 20.00, 554 John Kopp 20.00, 555 John Kopp 20.00, 556 John Kopp 20.00, 557 John Kopp 20.00, 558 John Kopp 20.00, 559 John Kopp 20.00, 560 John Kopp 20.00, 561 John Kopp 20.00, 562 John Kopp 20.00, 563 John Kopp 20.00, 564 John Kopp 20.00, 565 John Kopp 20.00, 566 John Kopp 20.00, 567 John Kopp 20.00, 568 John Kopp 20.00, 569 John Kopp 20.00, 570 John Kopp 20.00, 571 John Kopp 20.00, 572 John Kopp 20.00, 573 John Kopp 20.00, 574 John Kopp 20.00, 575 John Kopp 20.00, 576 John Kopp 20.00, 577 John Kopp 20.00, 578 John Kopp 20.00, 579 John Kopp 20.00, 580 John Kopp 20.00, 581 John Kopp 20.00, 582 John Kopp 20.00, 583 John Kopp 20.00, 584 John Kopp 20.00, 585 John Kopp 20.00, 586 John Kopp 20.00, 587 John Kopp 20.00, 588 John Kopp 20.00, 589 John Kopp 20.00, 590 John Kopp 20.00, 591 John Kopp 20.00, 592 John Kopp 20.00, 593 John Kopp 20.00, 594 John Kopp 20.00, 595 John Kopp 20.00, 596 John Kopp 20.00, 597 John Kopp 20.00, 598 John Kopp 20.00, 599 John Kopp 20.00, 600 John Kopp 20.00, 601 John Kopp 20.00, 602 John Kopp 20.00, 603 John Kopp 20.00, 604 John Kopp 20.00, 605 John Kopp 20.00, 606 John Kopp 20.00, 607 John Kopp 20.00, 608 John Kopp 20.00, 609 John Kopp 20.00, 610 John Kopp 20.00, 611 John Kopp 20.00, 612 John Kopp 20.00, 613 John Kopp 20.00, 614 John Kopp 20.00, 615 John Kopp 20.00, 616 John Kopp 20.00, 617 John Kopp 20.00, 618 John Kopp 20.00, 619 John Kopp 20.00, 620 John Kopp 20.00, 621 John Kopp 20.00, 622 John Kopp 20.00, 623 John Kopp 20.00, 624 John Kopp 20.00, 625 John Kopp 20.00, 626 John Kopp 20.00, 627 John Kopp 20.00, 628 John Kopp 20.00, 629 John Kopp 20.00, 630 John Kopp 20.00, 631 John Kopp 20.00, 632 John Kopp 20.00, 633 John Kopp 20.00, 634 John Kopp 20.00, 635 John Kopp 20.00, 636 John Kopp 20.00, 637 John Kopp 20.00, 638 John Kopp 20.00, 639 John Kopp 20.00, 640 John Kopp 20.00, 641 John Kopp 20.00, 642 John Kopp 20.00, 643 John Kopp 20.00, 644 John Kopp 20.00, 645 John Kopp 20.00, 646 John Kopp 20.00, 647 John Kopp 20.00, 648 John Kopp 20.00, 649 John Kopp 20.00, 650 John Kopp 20.00, 651 John Kopp 20.00, 652 John Kopp 20.00, 653 John Kopp 20.00, 654 John Kopp 20.00, 655 John Kopp 20.00, 656 John Kopp 20.00, 657 John Kopp 20.00, 658 John Kopp 20.00, 659 John Kopp 20.00, 660 John Kopp 20.00, 661 John Kopp 20.00, 662 John Kopp 20.00, 663 John Kopp 20.00, 664 John Kopp 20.00, 665 John Kopp 20.00, 666 John Kopp 20.00, 667 John Kopp 20.00, 668 John Kopp 20.00, 669 John Kopp 20.00, 670 John Kopp 20.00, 671 John Kopp 20.00, 672 John Kopp 20.00, 673 John Kopp 20.00, 674 John Kopp 20.00, 675 John Kopp 20.00, 676 John Kopp 20.00, 677 John Kopp 20.00, 678 John Kopp 20.00, 679 John Kopp 20.00, 680 John Kopp 20.00, 681 John Kopp 20.00, 682 John Kopp 20.00, 683 John Kopp 20.00, 684 John Kopp 20.00, 685 John Kopp 20.00, 686 John Kopp 20.00, 687 John Kopp 20.00, 688 John Kopp 20.00, 689 John Kopp 20.00, 690 John Kopp 20.00, 691 John Kopp 20.00, 692 John Kopp 20.00, 693 John Kopp 20.00, 694 John Kopp 20.00, 695 John Kopp 20.00, 696 John Kopp 20.00, 697 John Kopp 20.00, 698 John Kopp 20.00, 699 John Kopp 20.00, 700 John Kopp 20.00, 701 John Kopp 20.00, 702 John Kopp 20.00, 703 John Kopp 20.00, 704 John Kopp 20.00, 705 John Kopp 20.00, 706 John Kopp 20.00, 707 John Kopp 20.00, 708 John Kopp 20.00, 709 John Kopp 20.00, 710 John Kopp 20.00, 711 John Kopp 20.00, 712 John Kopp 20.00, 713 John Kopp 20.00, 714 John Kopp 20.00, 715 John Kopp 20.00, 716 John Kopp 20.00, 717 John Kopp 20.00, 718 John Kopp 20.00, 719 John Kopp 20.00, 720 John Kopp 20.00, 721 John Kopp 20.00, 722 John Kopp 20.00, 723 John Kopp 20.00, 724 John Kopp 20.00, 725 John Kopp 20.00, 726 John Kopp 20.00, 727 John Kopp 20.00, 728 John Kopp 20.00, 729 John Kopp 20.00, 730 John Kopp 20.00, 731 John Kopp 20.00, 732 John Kopp 20.00, 733 John Kopp 20.00, 734 John Kopp 20.00, 735 John Kopp 20.00, 736 John Kopp 20.00, 737 John Kopp 20.00, 738 John Kopp 20.00, 739 John Kopp 20.00, 740 John Kopp 20.00, 741 John Kopp 20.00, 742 John Kopp 20.00, 743 John Kopp 20.00, 744 John Kopp 20.00, 745 John Kopp 20.00, 746 John Kopp 20.00, 747 John Kopp 20.00, 748 John Kopp 20.00, 749 John Kopp 20.00, 750 John Kopp 20.00, 751 John Kopp 20.00, 752 John Kopp 20.00, 753 John Kopp 20.00, 754 John Kopp 20.00, 755 John Kopp 20.00, 756 John Kopp 20.00, 757 John Kopp 20.00, 758 John Kopp 20.00, 759 John Kopp 20.00, 760 John Kopp 20.00, 761 John Kopp 20.00, 762 John Kopp 20.00, 763 John Kopp 20.00, 764 John Kopp 20.00, 765 John Kopp 20.00, 766 John Kopp 20.00, 767 John Kopp 20.00, 768 John Kopp 20.00, 769 John Kopp 20.00, 770 John Kopp 20.00, 771 John Kopp 20.00, 772 John Kopp 20.00, 773 John Kopp 20.00, 774 John Kopp 20.00, 775 John Kopp 20.00, 776 John Kopp 20.00, 777 John Kopp 20.00, 778 John Kopp 20.00, 779 John Kopp 20.00, 780 John Kopp 20.00, 781 John Kopp 20.00, 782 John Kopp 20.00, 783 John Kopp 20.00, 784 John Kopp 20.00, 785 John Kopp 20.00, 786 John Kopp 20.00, 787 John Kopp 20.00, 788 John Kopp 20.00, 789 John Kopp 20.00, 790 John Kopp 20.00, 791 John Kopp 20.00, 792 John Kopp 20.00, 793 John Kopp 20.00, 794 John Kopp 20.00, 795 John Kopp 20.00, 796 John Kopp 20.00, 797 John Kopp 20.00, 798 John Kopp 20.00, 799 John Kopp 20.00, 800 John Kopp 20.00, 801 John Kopp 20.00, 802 John Kopp 20.00, 803 John Kopp 20.00, 804 John Kopp 20.00, 805 John Kopp 20.00, 806 John Kopp 20.00, 807 John Kopp 20.00, 808 John Kopp 20.00, 809 John Kopp 20.00, 810 John Kopp 20.00, 811 John Kopp 20.00, 812 John Kopp 20.00, 813 John Kopp 20.00, 814 John Kopp 20.00, 815 John Kopp 20.00, 816 John Kopp 20.00, 817 John Kopp 20.00, 818 John Kopp 20.00, 819 John Kopp 20.00, 820 John Kopp 20.00, 821 John Kopp 20.00, 822 John Kopp 20.00, 823 John Kopp 20.00, 824 John Kopp 20.00, 825 John Kopp 20.00, 826 John Kopp 20.00, 827 John Kopp 20.00, 828 John Kopp 20.00, 829 John Kopp 20.00, 830 John Kopp 20.00, 831 John Kopp 20.00, 832 John Kopp 20.00, 833 John Kopp 20.00, 834 John Kopp 20.00, 835 John Kopp 20.00, 836 John Kopp 20.00, 837 John Kopp 20.00, 838 John Kopp 20.00, 839 John Kopp 20.00, 840 John Kopp 20.00, 841 John Kopp 20.00, 842 John Kopp 20.00, 843 John Kopp 20.00, 844 John Kopp 20.00, 845 John Kopp 20.00, 846 John Kopp 20.00, 847 John Kopp 20.00, 848 John Kopp 20.00, 849 John Kopp 20.00, 850 John Kopp 20.00, 851 John Kopp 20.00, 852 John Kopp 20.00, 853 John Kopp 20.00, 854 John Kopp 20.00, 855 John Kopp 20.00, 856 John Kopp 20.00, 857 John Kopp 20.00, 858 John Kopp 20.00, 859 John Kopp 20.00, 860 John Kopp 20.00, 861 John Kopp 20.00, 862 John Kopp 20.00, 863 John Kopp 20.00, 864 John Kopp 20.00, 865 John Kopp 20.00, 866 John Kopp 20.00, 867 John Kopp 20.00, 868 John Kopp 20.00, 869 John Kopp 20.00, 870 John Kopp 20.00, 871 John Kopp 20.00, 872 John Kopp 20.00, 873 John Kopp 20.00, 874 John Kopp 20.00, 875 John Kopp 20.00, 876 John Kopp 20.00, 877 John Kopp 20.00, 878 John Kopp 20.00, 879 John Kopp 20.00, 880 John Kopp 20.00, 881 John Kopp 20.00, 882 John Kopp 20.00, 883 John Kopp 20.00, 884 John Kopp 20.00, 885 John Kopp 20.00, 886 John Kopp 20.00, 887 John Kopp 20.00, 888 John Kopp 20.00, 889 John Kopp 20.00, 890 John Kopp 20.00, 891 John Kopp 20.00, 892 John Kopp 20.00, 893 John Kopp 20.00, 894 John Kopp 20.00, 895 John Kopp 20.00, 896 John Kopp 20.00, 897 John Kopp 20.00, 898 John Kopp 20.00, 899 John Kopp 20.00, 900 John Kopp 20.00, 901 John Kopp 20.00, 902 John Kopp 20.00, 903 John Kopp 20.00, 904 John Kopp 20.00, 905 John Kopp 20.00, 906 John Kopp 20.00, 907 John Kopp 20.00, 908 John Kopp 20.00, 909 John Kopp 20.00, 910 John Kopp 20.00, 911 John Kopp 20.00, 912 John Kopp 20.00, 913 John Kopp 20.00, 914 John Kopp 20.00, 915 John Kopp 20.00, 916 John Kopp 20.00, 917 John Kopp 20.00, 918 John Kopp 20.00, 919 John Kopp 20.00, 920 John Kopp 20.00, 921 John Kopp 20.00, 922 John Kopp 20.00, 923 John Kopp 20.00, 924 John Kopp 20.00, 925 John Kopp 20.00, 926 John Kopp 20.00, 927 John Kopp 20.00, 928 John Kopp 20.00, 929 John Kopp 20.00, 930 John Kopp 20.00, 931 John Kopp 20.00, 932 John Kopp 20.00, 933 John Kopp 20.00, 934 John Kopp 20.00, 935 John Kopp 20.00, 936 John Kopp 20.00, 937 John Kopp 20.00, 938 John Kopp 20.00, 939 John Kopp 20.00, 940 John Kopp 20.00, 941 John Kopp 20.00, 942 John Kopp 20.00, 943 John Kopp 20.00, 944 John Kopp 20.00, 945 John Kopp 20.00, 946 John Kopp 20.00, 947 John Kopp 20.00, 948 John Kopp 20.00, 949 John Kopp 20.00, 950 John Kopp 20.00, 951 John Kopp 20.00, 952 John Kopp 20.00, 953 John Kopp 20.00, 954 John Kopp 20.00, 955 John Kopp 20.00, 956 John Kopp 20.00, 957 John Kopp 20.00, 958 John Kopp 20.00, 959 John Kopp 20.00, 960 John Kopp 20.00, 961 John Kopp 20.00, 962 John Kopp 20.00, 963 John Kopp 20.00, 964 John Kopp 20.00, 965 John Kopp 20.00, 966 John Kopp 20.00, 967 John Kopp 20.00, 968 John Kopp 20.00, 969 John Kopp 20.00, 970 John Kopp 20.00, 971 John Kopp 20.00, 972 John Kopp 20.00, 973 John Kopp 20.00, 974 John Kopp 20.00, 975 John Kopp 20.00, 976 John Kopp 20.00, 977 John Kopp 20.00, 978 John Kopp 20.00, 979 John Kopp 20.00, 980 John Kopp 20.00, 981 John Kopp 20.00, 982 John Kopp 20.00, 983 John Kopp 20.00, 984 John Kopp 20.00, 985 John Kopp 20.00, 986 John Kopp 20.00, 987 John Kopp 20.00, 988 John Kopp 20.00, 989 John Kopp 20.00, 990 John Kopp 20.00, 991 John Kopp 20.00, 992 John Kopp 20.00, 993 John Kopp 20.00, 994 John Kopp 20.00, 995 John Kopp 20.00, 996 John Kopp 20.00, 997 John Kopp 20.00, 998 John Kopp 20.00, 999 John Kopp 20.00, 1000 John Kopp 20.00.

7 Frank Dodich 7.00, 7 Anton Vidmar 40.00, 7 Urban Papash 15.50, 7 John Dremel 37.00, 7 Louis Zupan 17.00, 7 Frank Babich 10.33, 7 Thomas Muhic 20.00, 11 John Fajfar 16.00, 11 Martin Mlakar 40.00, 11 John Zagar 12.50, 25 Fred Marinko 11.00, 25 John Lube Jr. 18.00, 25 Frank Russ Jr. 39.00, 25 Edward Zakrajsek 7.00, 25 Joseph Levatik 52.00, 25 Anton Pucell 15.00, 25 John Zibert 31.00, 25 Theresa Gruden 28.00, 25 Anton Okicki 12.00, 25 John Melle 11.00, 25 Joseph Jartz 35.00, 25 Frank Bek 30.00, 25 Frank Ausec 31.00, 25 Frank Dusa 21.00, 25 Luke Bojc 31.00, 25 Anton Basca 15.00, 25 Joseph Laurich 32.00, 25 Johanna Blatnik 15.00, 25 Joseph Sajovec 31.00, 25 Frank Ponikvar 9.00, 25 John Geshel 26.00, 25 Jacob Werschay 13.16, 25 Frank Lenarich 17.00, 25 Andrew Golja 22.00, 25 Joseph Vidosh 11.33, 25 John Filip 22.00, 25 Nicholas Saltz 35.00, 25 Jacob Butala 22.00, 25 Matt Fink Sr. 19.50, 25 Frank Luzar Jr. 12.00, 25 Bertha Garbes 46.00, 25 Anthony Ule Jr. 32.00, 25 Olga Simonelg 60.00, 25 John Hribernik 11.69, 25 Kancian Kronovsek 11.00, 25 Peter Qualiza 14.00, 25 Martin Urajnar 11.00, 25 Johanna Jamnik 39.00, 25 Pauline Vidrich 15.00, 25 Anna Nekich 25.00, 25 Mary Zaversnik-Ira 15.00, 25 Katherine Luzar 32.00, 25 George Hribljan 36.00, 25 Blaz Gregorich 18.00, 25 Joseph Sullig 30.00, 25 Rudolph Kesten 15.00, 25 Victor C. Zehel 13.00, 25 Katherine Starc 33.00, 25 Joseph Matan 36.00, 25 Molly Gricar 15.00, 25 Albert Muro 31.00, 25 John Kostelic 35.00, 25 Joseph Straber 17.59, 25 Frank Janesich 17.00, 25 Lillian Kusar 21.42, 25 Louise Ribal 17.84, 25 Mary Ostir 15.50, 25 Mary Crnkovich 12.50, 25 Mary Tomarich 14.50, 25 Rose Klobucar 4.00, 25 Anna Terdich 30.00, 25 Veronica Fedel 9.50, 25 Anna Munich 21.42, 25 Barbara Yraschich 25.00, 25 Jennie Baber 15.40, 25 Anna Dubat 10.00, 25 Mary Labita 15.71, 25 Anna Spicar 18.00, 25 Catherine Bohar 50.00, 25 Mary Dugar 11.00, 25 Mary Savinac 15.00, 25 William

GODARJEVI SPOMIN
(Spisal Jos. Kostanjevec.)

"Ne morda najmanj mojemu pokojnemu predniku, gospod goddar, in ne morda najmanj razen njega predniku sedanjega gospoda učitelja, na katerih svetli spomin izpijmo to kupico." je dejal župnik skromno ter dvignil svojo čašo.

"Toda nobena reč pod božjim solncem, naj se nam vidi še tako lepa in dobra, ni popolna." je nadaljeval župnik. "Tako je tudi pri mojih župljanih nekaj, česar ne vidim rad pri njih in kar bi rad iztrebil s korenino. Ali vsi poizkusi so zaman, ne gre in ne gre. Lažinaprednik in kar je z njim v zvezi, je prekorail zidove mest in šopiri se že po trgih. Obljublja se zlata doba, doba lahkega dela in večjega uživanja, doba enakopravnosti in bratstva vseh slojev, doba veseljačenja. Ta napredek prihaja tudi v vasi in zaselja, leze iz doline više in više in bojim se, da ne bo prizanesel niti črni. In ravno bahavost bo našim črnjanom pokvarila vid, da ne bodo vedeli razločevati med dobrim in slabim. Zato je dolžnost nas vseh, da se borimo proti takšnemu lažinapredku vsi, kolikor nas je človekoljubov in rodoljubov, ramo ob ramo in z združenimi močmi. Izobražen mož ste, gospod Jelenko, ne dvomim, da me razumete. Ne borim se proti pravemu napredku, ne, gotovo ne. Pravi napredek je od Boga in v čast Bogu, ljudem v olajšavo njihovega bednega stanja, njihovega truda in trpljenja in v dosego večjega blagostanja, pravi napredek ima namen, storiti človeka kolikor mogoče popolnega in plemenitega, valed tega tudi popolno in plemenito delo njegovih rok in v tej popolnosti in plemenitosti tudi srečnega. Takšnega napredka se veselim, takšnega napredka želim vsemu človeštvu, ga želim zlasti svojim župljanom in vsemu narodu slovenskemu. Ako bi imel pa priti v drugačni obliki, tedaj naj ostanejo moji ljubi črnci rajši takšni, kakoršni so bili do sedaj in nikdar ne bodo vedeli, kaj je hudo."

Mnogo se je še govorilo tisti večer in le prenapelo je potekel čas. Župnik je dal poklicati mojega novega hišnega gospodarja Poljanca in ta me je spremil domov, ko sem se pozno v noči poslovil od obeh tako častitljivih novih tovarišev.

Solnce je že posijalo čez gozdove in črna se je kopala v prvih njegovih žarkih, ko sem se drugega dne zbudil. Spal sem trdno in dobro, čvrst in okrepljen sem skočil s postelje. Moja sobica je imela okno na vrt,

kjer je na mehki trati rastle nekoliko jablan, lepih in širokovidnih, obloženih s samimi lepimi, debelimi, rdeče se bleščajočimi plodovi, da so se veje pripogibale skoro do tal. Bil je lep pogled na to sdravo, plemenito drevje. Tja čez jablane pa so se videli robovi onega gozda, ki je imel postati za toliko vrsto let kraj mojega javnega delovanja.

Soba sama na sebi je bila visoka in zračna, navadno poslikana in v njej razen postelje še dve omari za obleko, miza, umivalnik in par pletenih stolov. Tla so bila iz mehkega lesa in bela, da bi lahko jedel na njih. Ni bilo vse skupaj sicer nič posebnega in razvajenec bi bil morda zaničljivo pogledal, ako bi ga kdo vprašal, kako mu ugaja soba, a meni se je prikupila takoj in že čez nekoliko dni ni bil menjal z drugo, tudi ako bi bila še lepša. Zraven je bila majhna predsoba, kjer sem pozneje spravil v poseben kovčeg reči, ki jih nisem potreboval vsak dan, a tudi druge potrebščine za gozd. Tudi malo mizo sem si dal postaviti tja, da mi ni bilo treba sprejemati v sobi čuvajev in drugih ljudi, ki so se sem ter tja zglašali pri meni službeno ali po opravilih. Pogovorili smo se navadno kar v predsobi in vse se je zabeležilo tamkaj pri oni mali mizi. Tako je ostala soba vedno čista in vselej sem je bil vesel, kadar jo je prestopila moja noga.

Komaj sem se bil umil, mi je prinesla zajtrk deklica, stara kakih šestnajst let. Bila je to Poljančeva hčerka Anica, srednjemočnega in vitkega stasa, velikih modrih in kakor zlato rumenih bujnih las. Nič kmetiškega ni bilo na njej; menil sem, da vidim pred seboj mestno deklico, ki je morda samo prišla gori na počitnice. V tem me je tudi potrdil ves deklečin nastop, vse njeno govorjenje. Toda kako sem se začudil, ko mi je povedala, da 'doslej še ni bila nikjer, razen parkrat v bližnjem trgu po opravku, da še ni videla mesta, da bi pa res rada šla enkrat na božjo pot na Sv. Goro in bi s to potjo obiskala s starši Gorico, ki vedo o njej romarji povedati toliko lepega. In samo v domačo šolo je hodila, k sedanjemu gospodu učitelju.

"Ali so se vsi učenci in učence v tej šoli naučili toliko lepega, kakor vidim pri vas, ali morda samo vi?" sem jo vprašal nehot.

Zardela je in se nasmehnila. "Jaz sem menda med zadnjimi, gospod goddar," je odvrnila, "drugi znajo vsi veliko več in boljše."

(Pride še.)

French Line

ZNIZANE CENE

S 1. avgustom se zopet znižajo cene za retur-karte (Round Trip Tickets) in ravno na ta dan, to je na

1. AVGUSTA t. l.
ODPLUJE NAS SLAVNI BRZOPARNIK

ILE DE FRANCE

Na tem parniku dobi slovenski potnik vedno dovolj dragega in zato se tudi vam nudi najboljša prilika, ako ste namenjeni v stari kraj to potelje

Od New Yorka do Ljubljane in nazaj samo \$177.—

ENAKO UGODNA PRILIKA ZA POTOVANJE PO ZNIZANI CENI SE NUDI SLOVENSKIM POTNIKOM DNE

15. AVGUSTA
KO ODPLUJE NAS UDOBNI IN PRILJUBLJENI BRZOPARNIK

PARIS

Ob tej priliki bo uradnik Linije spremljal potnike in zato jim je zagotovljeno najudobnejše potovanje

Od New Yorka do Ljubljane in nazaj samo \$176.—

Za vas nadaljna pojasnila se obrnite na zastopnike naše Linije ali direktno na

French Line

26 PUBLIC SQUARE CLEVELAND, O.

V SPOMIN

DRUGE OBLETNICE SMRTI DRAGEGA SOPROGA IN NAŠEGA LJUBEGA TER NEPOZABNEGA OČETA

Matevža Pikel

Rojen dne 15. septembra, 1872 v Novi Štifti pri Gorjujem gradu, umri dne 16. julija, 1929 v Pittsburghu, Pa.

Dragi moj, preljubi oče, h grobu spet smo sem prišli. Solze nanj rosijo vroče, truplo kjer Ti še trohni.

Glej, prinesli smo Ti cvetja, rož duktekih v pozdrav; tekem vsakega poletja rože ljubil si prav.

Svet, veselje nas ne mika, kar odšel si Ti od nas; ta izguba je velika, rane ne zaceli čas.

Spet enkrat odprl očesa, v duhu nas se hip pogled! Naj odprejo se nebesa... in od tam nam kaj poveji!

Le s besedo milo, vneto, srca potolaži nam žalujoči se nad leto, kar počival tukaj sam.

In nato—če Ti mogoče nas objemi tukaj vse! Zopet nas poljubi vroče, k sebi nagni na srce!

Z Bogom dragi, mirno spavaj, večno spanje v grobu temi! V raju svetem, tam pa živaj, radost nam nesmano vsem!

Žalujoči ostali:
Francis Pikel, soproga.
Anthony, sin; Frances, omočena Vidina, in Betty Pikel, hčere.
Pittsburgh, Pa., dne 14. julija, 1931.

ZAHVALA.

Podpisani se iskreno zahvaljujemo številnim našim prijateljem za izraženo sočutje povodom tragične smrti našega ljubljene sinitota

JOHNNY FERLICA

ki je dne 29. junija umri za posledicami pri avtomobilski vožnji v starosti pet let. Lepa hvala vsem za darovane vence in veliko udeležbo pri pogrebu. Dodeli nam Bog, da bi samogil ta nepričakovani udarec za nako družino voljno prenašali!

Is doline solis ož dragi Johnny, Imeli vsi smo Te prav radi. Te angel peljal je od tod, v spominu Te ohranimo; Naj lahka Ti bo rodna semlja, tolažba nam je v sladki nadi: in delez bodi Ti Gospod! Da v raju spet se združimo!

Žalujoči ostali:
Mati in Johana Ferlic, starši.
Mati Jr., Stanley, Frank in Jimmie, bratje.
Anna in Mary Ferlic, Mrs. V. A. Fisher, sestre.
Rock Springs, Wyo., 6. julija, 1931.

NE POZABITE VELIKE KAMPANJE MLADINSKEGA ODELKA!

THE NORTH AMERICAN TRUST COMPANY
Edina slovenska banka v Clevelandu, Ohio.

GLAVNI URAD:
6131 St. Clair Avenue

PODRUŽNICA:
15601 Waterloo Rd.

GLAVNICNO PREGOZENJE POL MILIJONA DOLARJEV CELOTNO PREGOZENJE NAD 5 MILIJONOV

Na tej slovenski banki vložite denar brez skrbi in vam nosi lepe obresti.
Kadar hočete poslati denar v staro domovino, pošljite ga najceneje po naši banki.
SPREJEMAMO HRANILNE VLOGE TUDI PO POŠTI

ZANIMIV slovenski dnevnik

imate v svoji hiši, ako zahaja v vašo hišo

'Ameriška Domovina'

ti ljubijo černo. Prinaša vam svetovne novice, slovenske vesti iz cele Amerike, krasna, originalna povesti, članke ter dosti za hudo in za pouk. Naročite za šest mesecev po Ameriki le \$3.00 za celo leto.

Lepe tiskovine

lahko naročite ob vsakem času v tiskarni "Ameriške Domovine," vam bodo točno in po najboljši smerilni cenah postregli. Se pripravljamo.

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

KOSE

iz najboljšega jekla, s rinkom. 24, 26, 28, 30 in 32 palcev dolge. \$2.00

Best kos po \$1.75

Klepično orodje po \$1.25 in \$1.50

Pralica po 28 in 40 centov

Motika \$0.90

Srp \$0.90

Brusni kamen "Bergamo" \$0.90

Ribešen se repo s dvema nožema \$1.15

Polnina prosta

MATH. PEZDIR
Box 775 City Hall Sta.
New York, N. Y.

KOSE

Garantirane starokrajke kose in drugo orodje razpoložimo na vse kraje. Kose, svane "KOMET" so resila, da jim niso nobene druge par. Cene so:

Kose "KOMET" s rinko in klijem 24, 26, 28, 30, 32 palcev dolge, \$2.50. Ako vsamete 6 kos skupaj, so po \$2.25.

Kose "POLERANKER" malo otje, 30 do 32 palcev dolge, po \$1.50.

Kosilsko prav kape izdelana iz javorovega lesa, po \$1.00.

Klepično orodje, ročno kovano in lakirno, po \$2.00.

Brusni "Bergamo" kamni, po 50 centov, večji po 75 centov.

Motika, ročno kovane. Postkujte te in boste hoteli več ameriških, cena \$1.50.

Srpi, veliki za kjepti, po 85 centov. Ribesni za repo ribati, po \$1.30.

Nemške brivne britve, garantirane, po \$1.50.

Z naročnino pošljite poštno nakaznico (Money Order), poštino plačamo mi.

STEPHEN STONICH
P. O. Box 368
CHISHOLM, MINN

DOMAČA ZDRAVILA.

V salogi imam jedline dišave, Knapovo jedimeno kavo in imortetirana zdravila, katera pripravoca Mgr. Knapj v knjigi.

DOMAČI ZDRAVNIK

Priloge po brezplačni cenik, v katerem je nakratko popisana vsaka rastlina za kaj se rabl.

V ceniku boste našli še mnogo drugih koristnih stvari.

MATH. PEZDIR
Box 775, City Hall Station
New York, N. Y.

WILLIAM A. VIDMAR
SLOVENSKEGA ODVEŠNIK
512-514 Eastwood Bldg.
Tel. Main 1194
Cleveland, Ohio
URE: 9 DO 5

Stanovalo: 15725 Chapman Ave.
Tel. Kenmore 3297-11

V pondeljek, torek in sretjek svočor od 9:30 do 8 ure

NAZNANILO IN ZAHVALA

Tužnim srcem naznanjamo žalostno vest vsem prijateljem in znancem, da nam je nemila smrt ugrabila ljubega soproga in očeta dveh otrok

Josipa Videc

ki je dne 28. junija ob 3:40 zjutraj po dvanedevni bolezni, previden s sv. sakramenti mirno v Gospodu zaspal. Pokopan je bil na Calvaria pokopališču. Star je bil 35 let, in rojen v stari vasi pri Grosupljem. Spadal je k društvu sv. Treh Kraljev, št. 98, Rockdale, Ill. in k društvu sv. Družine, št. 5.

Tem potom se srčno zahvaljujem vsem prijateljem, ki so kaj storili za nas v teh težkih dneh. V prvi vrsti zahvala bratu pokojnika Ignacu Videc, kakor tudi naši rodbini Anna Mahkovec, John Nemanich in John Klemenčič iz Joliet, ter Josephine Bayuk ter Frank Palancich iz Ottawe, Ill.; dalje John Covich in soprogi, John Zvezich in soprogi, ter Ani in Rozii Tomše iz Chicaga.

Hvala Mr. Martin Senica in soprogi ter Frank Meglič s soprogo iz Oglesby, Ill. ter Frank Jerin. Končno družinam Josip Alster, Tony Alster, Frank Alster, John Grdovich, Josip Kum in mnogim drugim iz La Salle, Ill. Prisrčna hvala tudi našemu dobremu prijatelju Josipu Bluth za njegovo veliko pomoč in naši društveni tajnici Josipini Bradich, ki me je tolažila; enako tudi vsem drugim, ki so darovali vence in za sv. maše. Hvala lepa vsem iz Ottawe, ki so dali brezplačno avtomobile na razpolago. Iskrena hvala tudi Father Millerju, ki je daroval sv. mašo za dušnico.

Oj zvonovi, le donite, svet da tužno vest bo znal; Ljubi moj in dragi oče, nam v Gospodu je zaspal.

V rakev so ga položili, okrasili s cvetjem vso, svede mu v spomin prigali, mi pa se jokali smo.

Žalujoči ostali:
Katarina Videc, soproga.
Joseph (5 let), in Tony (3 leta), sinova, vsi v Ottawa, Ill.
V starem kraju Anton, oče; Alojz, Johan, Franc, bratje; Franca, Angela, Lejza in Slava sestre.
Ottawa, Ill., dne 6. julija, 1931.

Prihranite nekaj od svojega zaslužka

vsak plačljal den in vložite ga v naše varne in zanesljive banke. Začuden boste kako hitro vaši prihranki rastejo in vrhu tega vam plačamo mi po 3% obresti dvakrat v letu ter leste pristoječo v glavnici. Vlagate lahko v našo banko prav tako zanesljivo kjerkoli živite širom držav, kakor če bi živeli v našem mestu. Pišite nam za pojasnila in dobite odgever v svojem jeziku.

Ako držite denar doma, in postavljen je raznim nevarnostim, kot tatovom in ognju in dostikrat se ga potrodi brez potrebe. Če ga imate pa na naši močni in zanesljivi banki, pa je denar vedno na varnem mestu; vendar se ga lahko dvigav ali deloma ali celoma kot ga kdo potrebuje.

Naša banka ima nad \$700,000 kapitala in rezervnega sklada. Zar je znak varnosti za vaš denar.

Skupne denarne vloge pa presegajo čez 5 milijonov dolarjev.

JOLIET NATIONAL BANK
CHICAGO IN CLINTON ST. JOLIET, ILL.
Wm. Redmond, pred. Chas. G. Pearson, bank. Joseph Dunda, pomoč. knair

JOLIET NATIONAL BANK
CHICAGO IN CLINTON ST. JOLIET, ILL.
Wm. Redmond, pred. Chas. G. Pearson, bank. Joseph Dunda, pomoč. knair

SLOVENSKA HRANILNICA
Ustanovljena leta 1916

plačuje po 1. juliju **4½%** po vaše vloge

Sprejema denar po pošti. Pridite ali pošljite na **International Savings & Loan Co.**
6235 St. Clair Ave.
all 819 East 185th St. CLEVELAND, O.

JOSIP ZELE IN SINOVI
POGREBNI ZAVOD V CLEVELANDU, OHIO

6902 ST. CLAIR AVENUE Tel.: KENmore 6883
COLLINWOODSKI URAD:
483 E. 152D STREET Tel.: KENmore 3118

Avtomobili in bolniški vos redno in ob vsaki uri na razpolago. Mi smo vedno pripravljene za najboljšo postrežbo

S. 1. AVGUSTOM bodo cene voznim listom za ven in nazaj (Round Trip) v tretjem razredu znatno znižane in ravno na ta dan privedimo mi

NAŠ SKUPNI IZLET
PO FRANCOOSKI PROGI S PARNIKOM

"ILE DE FRANCE"

Cene voznim listom do Havre in nazaj samo \$146.00, da Ljubljane in nazaj samo \$176.00 in do Trsta in nazaj samo \$155.00. Prihodnji izleti po isti progi in s istim parnikom se bodo vršili na:

26. avgusta 11. septembra 2. oktobra

Prihodnji izlet po COSULICH progi, ko bodo znatno znižane cene v veljavi, se bo vršil na:

21. avgusta z ladjo "SATURNIA"

Prihodnji izleti po isti progi se bodo vršili na:

9. septembra 225. septembra 13. oktobra

ZNIZANE CENE BODO V VELJAVI OD 1. AVG. DO 15. OKT.
Za cene, pojasnila itd. pišite na:

Sakser State Bank
82 Cortlandt St. New York, N. Y.

F. KERŽE,
1142 Dallas Rd. N. E.
CLEVELAND, O.

K. S. K. J. Družina:
Kadar naročate usnava, ravnajte in drugo, pazite na moje ime in naslov, če hočete dobiti najboljšo blago za najnižje cene.
Nabiti in varni ZASTOPNI

ROYAL WELCOME EXTENDED AS KSKJ EXCURSIONISTS VISIT JUGOSLAVIA

Raphael Committee Meets Berengaria at Sea. Tourists Visit Shrine of Little Theresa, St. Theresa, Jesenice and Ljubljana. Extends Welcome. Visit Grave of Rev. F. S. Sumstercik

By O. P. Correspondent

Ljubljana, Jugoslavia.—The group of KSKJ excursionists to Europe was tendered a warm welcome June 27th, as the Berengaria neared Cherbourg.

Exceeding all expectation the KSKJ members numbering about 80 were initiated into a round of welcomes when the liner was at sea plowing its way to Cherbourg. S. S. Lothringia, bearing a committee from the Raphael Society extended the first welcome and escorted the Berengaria to port.

The group then proceeded to Liseux, France, the site of the shrine of Little Theresa. Rev. John Plevnik, supreme spiritual director of the KSKJ, and member of the excursion party officiated at a mass read at the shrine chapel. A committee then escorted the tourists to the birthplace of the saint. The travelers then set out for Paris where they were met by a group of Yugoslav students. A reception in honor of the travelers followed at the La Fayette hotel.

The journey across France, Switzerland and Austria proved interesting to the visitors for the scenic beauty of that part of Europe is known to the world.

The itinerant welcomes were climaxed June 29th when the excursionists arrived in Ljubljana following a royal welcome at Jesenice, a town on the border of Jugoslavia. A local band, the mayor and city officials, school children, various societies and citizens welcomed the visitors as they entered Jesenice enroute to Ljubljana. During a brief stopover the ladies of Jesenice were hosts at a lunch given in honor of the travelers. Msgr. Michael Opeka, brother of Supreme President Frank Opeka met the party at this town and accompanied it to Ljubljana, the point of destination.

Thousands waited at the Ljubljana terminal as the excursion party arrived one hour late. The visitors were then given a welcome with pomp and glory.

Drs. Doljak and Karlin welcomed the visitors in the name of Dravska banovina. The welcoming delegation included about 25 societies headed by the band Zarja and the singing society Ljubljana. Several hundred scouts were on hand and maintained order.

The group was officially welcomed by Dr. Doljak for the government and by Vice Mayor Professor Jarc for the city. Mr. Novak, president of the Mayors' Alliance welcomed the group in the name of that organization. The Catholic Trade Union extended its welcome through Dr. Joseph Lovrencic. Speaking in English, Mrs. Fanny Copeland, professor of English at the University of Ljubljana and a contributor to Our Page, welcomed the group. Other dignitaries were included in the program of welcome.

Following the official welcome the excursionists proceeded to St. Nicholas cathedral where Rev. Dr. Klinar, resident pastor greeted the group and where the Rev. J. Plevnik officiated at services. Msgr. Premrl, noted composer was at the console of the organ and Dr. Kimovec directed the choir for the services.

After mass, Rev. John Plevnik, Frank Opeka and Joseph Zalar, representing the tourists, were received by Dr. Gregorij Rožman, bishop of Ljubljana. Greetings being extended, the excursionists escorted by a band proceeded to Hotel Miklitch for dinner.

The speakers' program included Dr. Doljak, representing ban of Dravska banovina; Professor Jarc, speaking for the city; Msgr. Dr. Mihael Opeka

RUBBING ELBOWS

By May B. True

Bib Slana of Waukegan, Ill., swings a wicked golf stick. Recently he took over a Cleveland miniature pro—Speaking of golf a KSKJer was practicing chip shots in back lawn—like Maurice would say, "See!"—ball takes loft sails through porch window, kitchen door and lands in refuse chute . . . Perko, former President ball player said something about bachelors . . .

It won't be long before a new English paper hits print for Slovenes—ink-pot set for Chicago. The KSKJ excursionists are treated like kings and queens upon advent to Jugoslavia—wonder what the citizens used for ticker-tape and phone books . . .

Is Willard, Wis., still the same town? 'Tis said that state highway winds through it . . .

Our Page will soon have staff reporters in the West . . . Picnics galore round Cleveland way—hard times—yes, hard to get near to . . . Simms, who scored first K. O. in Cleveland new stadium and that in prelim to Max-Stribling mess, is a Slovenian lad—boxed much around Mich. and knows how to squeeze accordion— Ivan Ribich sang over NBS Sunday afternoon on "Balkan Mountain Men" program—watch next Sunday's program—William Vidmar, legator pilots speed boat and plows Lake Erie when he can get it started.

Outdoor Life

This is the kind of weather that makes one who is inclined to outdoor life feel that to be indoors is one of the rankest injustices of life. After a day in the office, shop or home, how pleasant it is to get out into the open, sit beneath the open sky and enjoy a meal cooked over an open wood fire. The smell of wood naturally pervades the food, but that is the flavor the outdoor enthusiasts require. A few mosquitoes might be bothersome, but one used to being in the open pays little attention to them. There is some intangible something that makes a person love the outdoor life. Possibly a trait we inherit from our forefathers. If more persons would try this mode of recreation it is safe to say it would soon be hard to find an isolated spot for one to enjoy an outing of a similar nature.

Sport Boosters Note!

KSKJ members interested in the progress of the Union's athletic program may be informed by writing to John A. Churnovich, chairman of the KSKJ Athletic Board, 904 N. Hickory St., Joliet, Ill.

and Rev. F. S. Finzgar, noted author. The welcome was acknowledged by Rev. Plevnik, Mr. Zalar and Mr. Opeka.

Telegrams of greeting were sent to Pope Pius XI, King Alexander and President Hoover.

With the program of reception completed, the tourists dispersed and journeyed to various parts of Jugoslavia to visit relatives and friends.

OUR PAGE

6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio

ENTERTAINS KSKJ. EXCURSIONISTS

There is nothing like your own entertainment. That is the belief of KSKJ excursionists to Europe, who despite all the entertainment provided on an ocean liner saw the greatest delight in the piano and accordion playing of Mary Bernedine Petkovek (pictured above).

The little five-year-old miss accompanied her mother Mrs. Frank Petkovek and her sister Danilla, on KSKJ's first excursion to Europe.

Mr. John Germ, supreme vice president of the KSKJ and Bernedine delightedly entertained.

Miss Petkovek and Mr. Germ reside in Pueblo, Colo., and the home folks are patiently awaiting their return, for they miss their entertainment.

ENTHUSIASM IS CATCHING

Enthusiasm is catching. Did you ever pause for a moment to analyze why the orchestra in the show always plays a fast, peppy piece before the curtain goes up? They do that to get the audience quiet and to get attention and interest.

Enthusiasm is contagious. Happiness is contagious. Gloominess is contagious. Yawns are contagious and so is gossip about bad business!

Above is the prelude to an editorial in Mutual Mutterings. It continues:

When you have a nice talk with a bright, happy individual, you generally feel like a million dollars after the conversation. But when you have a talk with a crepe-hanger or a gloom spreader, you feel as if you've been on a visit to the morgue.

You have sat in the lobby of a hotel and heard a number of salesmen in conversation with each other, discussing how bad business was in that particular territory which they were in. What a terrible town that town was.

You have heard the next man give the same story in a different way, telling about the orders he had lost that day. There were probably half a dozen men in the group, and by the time all were ready to retire, all of them convinced that the country was going to the dogs and that we were in the midst of a silent panic.

Most of them woke up the next morning with the idea firmly implanted in their minds that in view of existing conditions being bigger than the situation, unless you can sell yourself on things they could get no business that day and the chances are 10 to 1 that not one man in the crowd secured any orders.

When you listen to a gloom

spreader or a crepe-hanger, it automatically costs you a lot of money. Your mental condition is one of the most important factors to take into consideration.

Let's keep it clean. Let's keep it positive. Let's keep it successful. It is a wise man who makes it an iron-clad rule not to tell hard luck stories and not to listen to them.

Let's think, act, live a positive, successful attitude—and you will get the business!

A FRIENDLY HANDSHAKE

Gosh! but it is great to meet a friend

You've not seen for many a day,

And feel that firm, warm hand-clasp

That tells you right away

They're mighty glad to see you—

And hope that all is well.

Oh! there's more in a good friend's handshake

That an eloquent tongue can tell.

La Sallita.

Discouragement is the devil's private greased chute to failure.

CONTRIBUTORS

In submitting contributions to Our Page, please consider the following:

1. Use one side of paper only.
2. Manuscripts written in pencil will not be considered.
3. If possible typewrite material, using double-spacer.
4. All contributions must be signed by author. Names will be withheld from publication by request.
5. Material must be received by Our Page not later than 8 a. m. Saturday prior to intended publication.
6. Manuscripts will not be returned.
7. Address communications to Our Page, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

BACH SPEAKS TO PITT BOOSTERS

Former Teammate of Famous Notre Dame Team Inspires Pittsburgh KSKJers

By F. J. SUMIC

Pittsburgh, Pa.—The second meeting of the Pittsburgh KSKJ Booster Club was indeed eventful, especially the entertainment program which included several distinguished guests.

Mr. Joseph Bach, assistant football coach at Duquesne University and former teammate of the renowned "four horsemen," was the principal speaker. He stressed the qualities and attributes of Knute Rockne. It was difficult for Mr. Bach to speak of Rockne without restraining a tear drop. Mr. Bach gave us an idea of organizing our Booster club to resemble the system employed by the athletic clubs at Notre Dame. He gave us one principle to be governed by: "One for all and all for one."

In conclusion he promised us all a complimentary pass to one of Duquesne's night football games next autumn.

The delightful entertainment program included five-year-old Ukelele Ike, young Joe Negri, a radio star who pleased us with his strumming and singing. John and Frances Balkovec, Booster members gave us several well selected pieces and their rendition was even more pleasing since they are our own brother and sister members. A little songbird, Charles Cascaden entertained with several popular numbers. He also sang in a duet with our little hero, Joseph Negri.

The business session proceeded quietly, but it was found that the members did not respond so faithfully. The attendance numbered only 70. It was stressed that each and everyone get busy and make the Booster Club a vital factor in KSKJ circles. The newly organized club, they pointed out, is not an independent subsidiary and there are no fees for admission or initiation. Membership is open to all KSKJ members of Pittsburgh. The club was organized mainly to promote a loyal interest in the KSKJ, among the KSKJ members, and our American friends.

The next meeting will be held Thursday, July 23d. Don't forget and invite your KSKJ acquaintances. An entertaining program will be given before the business session.

Wedding of Two Years Ago Made Public

The marriage of Louis Gregorich, son of Mr. and Mrs. Louis Gregorich Sr. of La Salle, to Miss Jeanne Brovelli, daughter of Mr. and Mrs. Emil Brovelli, Kenosha Ave., Oglesby, which took place on Sept. 20, 1929, was announced to their friends this week.

The ceremony was performed by the Rev. Father Theodore Wujek, pastor of the Sacred Heart Catholic Church in Oglesby.

During the two years the ceremony has been kept secret, numerous rumors were circulated that the couple had been married, but were never confirmed or denied by either party.

A boy's character is revealed by the manner in which he uses his spare moments.

A COUNTRY OF THE FUTURE

A talk by Dr. Julius Klein, assistant secretary of commerce, delivered over the coast-to-coast network of the Columbia Broadcasting System from Chicago, Ill., Sunday, June 7:

We have been hearing much of late as to the possibility of foreign trade as an aid in our business predicament. Now, foreign trade means markets—people—places everywhere, not simply the countries whose names are familiar to all of us. In fact, there were many American firms last year who did well because they went out after the less known markets. And so I thought we might take such a country for today's talk—a country of the future, the near future.

To those of us who feel that our New World has had a monopoly of pioneering in a "land of opportunity" a visit to the kingdom of Jugoslavia would cause something of a surprise. It is a Balkan state, to be sure, whose people have had a long, picturesque, often turbulent history until the great climax of July, 1914, when Austrian artillery, attacking Belgrade, the present capital of the kingdom, fired the first shot of the World War.

Nevertheless, since 1918, the year of the voluntary union with Serbia of Montenegro and the Southern Slav provinces of the old Austro-Hungarian empire, the history of the nation has been one of phenomenal progress in the pursuit of peace, comparable to that of one of the economically "new" parts of the world. In fact, as you walk through the streets of Belgrade you are apt to be reminded of some hustling American city—new buildings going up everywhere, streets torn up, sidewalks being laid, real estate subdivisions in the suburbs—in a word, a vigorously thriving city, very different from anything that we are accustomed to associate with staid old Europe. Do not think for a moment that it is "just one more of those quaint little story-book kingdoms"—not at all. It is bigger than Indiana and Illinois combined or the whole of New England plus New Jersey, Delaware and Maryland—quite a sizable area right across the Adriatic from Italy. And its 13 millions would just about equal the population of New England plus New Jersey and Maryland. And the striking thing is its amazing diversity—plenty of castles, lots of mountains and fertile valleys, abundant forests and minerals. Diversity of resources is what counts in these days; it is the overspecialized areas that are in trouble mostly.

If Americans contribute in some part to the development of these many latent possibilities in Jugoslavia they will be repaying a real debt, for the members of the South Slavic race (Jugoslavia, by the way, means Southern Slavia) have played no small part in our own country. The members of this race in the United States today, including their American-born children, number about 750,000. In California they have especially prosperous colonies, with many of their members in high standing business and professional life. Coming from a land where mining has been carried on for some two thousand years, it is natural that many of them should be found in the coal districts of Pennsylvania and West Virginia, in the iron mines of northern Michigan and Minnesota, in fact, almost everywhere in this country where minerals are found. Industrial activity is comparatively new to them, but their adaptability is proven by the number of skilled workmen they have contributed to our

American factories. It was stated at the Paris Peace Conference that "the work of skilled Slovenian mechanics in the factories of Detroit, Toledo, Cleveland and Pittsburgh contributed toward the winning of the war just as much as an army of 25,000 fully equipped soldiers." And these men came from a land whose activities even today are 85 per cent agricultural and pastoral!

Of course, with that long, picturesque coast along the Adriatic, they have also been great fishermen and seafaring folk. In fact, in North Carolina the town of Croatian recalls the group of shipwrecked Croatian sailors who founded it in 1800.

The cultural and scientific achievements of brilliant Jugoslavs in the United States have been especially impressive. There is Nikola Tesla, inventor of many electrical devices of primary importance, and Prof. Michael Pupin of Columbia University, whose invention of the relaying system made possible long-distance telephony. The only man in the American army in France in the great war who received two Congressional Medals of Honor (our highest decoration for valor) was Capt. Louis Cukela, a native of the city of Split, Jugoslavia's principal seaport.

The place of Jugoslav-Americans in banking and commerce is also an important one, in almost every section of our country; they were among the founders of the fruit-growing industries of California. It is natural, perhaps, for them to feel especially at home in that state, for the first Jugoslavs of whose presence in America we have record were missionaries who went to California from Mexico in the 17th Century. In 1730 one of them, Ferdinand Kenchak, made one of the first, detailed maps of southern California. In the early 19th Century five Jugoslav bishops worked in frontier settlements of our Northwest, the most famous being Bishop Baraga.

Here is an interesting contact between the two countries: Roger Boskovic, a Jugoslav scientist, was a great friend in London of Benjamin Franklin, when he represented us there. He influenced certain of our great American's scientific conceptions, and is further declared on good authority to have been the man to have suggested the surveying of the Mason and Dixon line!

Since the war the bonds of sympathy between the United States and Jugoslavia have been closer than ever. A Carnegie library has been opened in Belgrade. American authors have long been read there, especially Emerson, Whitman, Poe and Mark Twain.

The Rockefeller Foundation enables young men from Jugoslavia to enter American schools and invites eminent Jugoslav physicians to this country, besides actively co-operating in public health work. The Jugoslav Society of New York has also done much to promote good will between the two peoples. Arrangements recently have been made for a group of American professors to make a first-hand study of Jugoslav conditions.

There have been no less than nine American loans to Jugoslavia since 1922, and the total new capital obtained in that way was \$55,000,000, chiefly for railroad construction and port facilities. So you see, we have been playing our part in the material upbuilding of that vigorous young nation.

(To Be Continued)

AS SEEN BY "PAGE" WRITER

By Nuyawker

New York, N. Y.—The small monoplane, "Winnie Mae," mistress of the air lanes of the world, roared out of a ruddy western haze at 200 miles an hour on the night of July 1st, and completed at Roosevelt Field the swiftest circling of the earth in the history of man. At 8:47 o'clock, Eastern Standard Time—exactly 8 days, 15 hours, 51 minutes and 10 seconds after Wiley Post, one-eyed Oklahoma pilot, and Navigator Harold Gatty took off from the historic field on their flight around the globe, the gallant pair brought their ship down to a perfect three-point landing. They had trimmed 12 days and 15 hours from the record of the Graf Zeppelin. During their four days, ten hours and eight minutes of actual flying time, their 425 horsepower Pratt and Whitney motor had shot their trim ship along the airlines at an average speed, estimated by Gatty, of more than 150 miles an hour. Of all the receptions to air heroes at Roosevelt Field, none have been as frantic as last night's demonstration.

The crowd brushed the police aside, and the police retaliated by using the nightstick and motorcycle charges, under the scores of which went down with all manner of bruises. A movie operator all but walked into the plane's propeller. Cheers, fist fights, the sudden soft puffing of flashlights, and blinding glare of motion picture flares mingled indiscriminately in the bedlam—which formed the background of the happy "landing," the end of the fastest and longest journey that two men have ever taken since the world began.

There were probably 10,000 persons inside the field at the moment, and 50,000 outside the enclosure. The instant the plane touched the ground, heading toward the southwest wind, attendants rushed and police deserted their posts at the gates to rush toward the field for a better view, and the massed throngs poured into the field. In the melee that followed, scores of persons were knocked down, bruised by charging police motorcycles. The Nassau police finally organized and plunged madly against the wall of humanity, battering and striking spectators, reporters, cameramen and movie-operators alike. In the heat of the argument one citizen struck a cop in the eye. A moment later he was carried out unconscious. When the field had finally taken on a semblance of sanity, the plane was rolled into the hangar and Post and Gatty were smuggled through the crowd. Both fliers were nervously shaken.

Once the fliers were safe in the Ritz Carlton Hotel they spoke to Mayor Walker over the phone and accepted an invitation to have breakfast with President Hoover at the White House Monday morning. Despite the frantic efforts at speed, their stops ate up half the time they were away. At Harbor Grace, the end of their first jump, the fliers paused only long enough for gas. They repeated this procedure, taking an additional few minutes to eat a bite, at Chester, England. They stopped only long enough for a seventh inning stretch, gasoline and navigation data, at Hanover, Germany; Irkutsk, Siberia; Solomon, Alaska; and Cleveland the final stopping place.

And today the two gallant fliers received a most appealing and worthy parade up to City Hall, which excelled the demonstrations given to Lindbergh and Byrd. Millions of people were standing on all sides of the streets and the le-

phone books were torn into small bits of paper and thrown down on the gallant fliers to show what New York thinks of two of its most gallant and brave sons. Then they had luncheon at the Ritz Carlton and dinner at the New York Athletic Club. By the way Mr. Wiley Post had two tickets to the Schmelling-Stribling fight that Stribling gave to him.

THAT PROMISE
By The Whittler

(Concluded)

"Say, Clara, I've bought two tickets to your parents' home with a stop-over at Winbloom."

"Why, Dick, I thought you never did like stop-overs."

"I don't, but I've some business to settle there."

"Oh, that's all right."

As the train was nearing Winbloom, Richard became noticeably nervous.

"Why, what's the trouble, Dicky? Are you sick?"

"No. Just anxious to get this deal over."

"Is it a big deal?"

"You bet. Wiping the sweat off his brow.) If I put this one over, we'll be on easy street for the rest of our lives."

The train stopped. The couple got off and went to a nearby hotel, which Dick thought would be safest and most comfortable for his darling wife. Then he set out on his mission.

"Well," he mused. "While I'm here, I may as well drop in on my friend, Postmaster Jackson."

"Why, hello, Dick, ol' boy," greeted Jackson, as he saw Richard entering. "What's come over you? You must have found your fountain of youth."

"That's it," replied Richard.

"But—"

"No buts," interrupted Jackson. "Your Leona got married two weeks ago, and that's the end of her."

"Hot dogs," exclaimed Richard. "That's just what I've been wishing to hear."

"Say, where is your angel?"

"Right over at the Apollo. Come and see her."

Jackson donned a hat and coat and left the office in charge of the assistants.

"Jack, my friend, don't ever mention anything about that love affair to her."

"Not I, you can be sure. I'll be as close as a clam."

Arriving at the hotel, Jackson leaped with joy at the sight of Clara.

"Why, if it isn't the same li'l angel that left this burg some twelve years ago."

"Glad to see me, are you Jack?"

"You bet your life I am. Say, Dick, it surely was a good thing that you kept on searching for her."

"Am I glad?" echoed Richard. "You bet I am. Thanks to you, Jack, for encouraging me."

"Where are you two lovebirds going now?" asked Jackson.

"To Clara's new home, in Brightville. A grand house, night next to her parents."

"Won't mother and dad be glad to see us together," beamed Clara gleefully.

"You bet," returned Richard. "And won't Saint Anthony just be tickled to see us at his shrine in Padua this summer!"

To Hold Picnic

St. Mary's Lodge No. 79 of Waukegan, Ill., will hold its annual picnic on Sunday, July 19, at Wiremill Grounds. A number of very popular games, including indoor baseball, will be the diversions of the afternoon. Refreshments will also be served. Come early and be assured of a good time.

Ignac Grom,
Secretary.

We Don't Believe — — —

That 37 million feminine hearts burned with envy when Croony Rudy Valee chose for himself a life-mate. If so many women all said "Lucky Girl" there would be 37 million bachelors.

"CURIOSITIES"
By Nuyawker

Strange people:—The woman who frequently dines at the McAlpin who asks for a white-haired waiter or blonde waiter, with an explanation that it is the only way she can tell waiters apart.

The man who complained to one of the hotel managers recently because the cats whining outside at night bothered him. He turned out to be a fearless wild animal hunter who frequently has slept in a blanket within a stone's throw of a leopard or tiger.

The bald headed man who inquired of the nightclub head-waiter when the girl revue started and, when told, said he would come back when it was over because he hated to watch their silly antics.

The English woman traveler at a certain hotel in Manhattan who recently was carrying her own pillow on a round-the-world trip.

The recent guests at the Prince George Hotel who refused to take any other room in the house but 511, although it is not the best, because numerology said it was their lucky number.

The lights in front of police-stations are green because it is acknowledged universally as the sign of safety on land and sea.

If you have a horror for cats you have "aelurophobia."

The address of Fife Building in San Francisco California is 1 Drum Street. There is a man in New York who spend his leisure time going around with a sponge erasing chalk marks from walls.

Changes Residence

Members of Mary Magdalene Lodge No. 162, Cleveland, O., will note that the secretary, Mrs. Mary Hochevar, now resides at 21241 Miller Ave. Phone KEnmore 0728-W.

On Way to Falls

Hank Basco, Kegler Banich and J. Sinkovec of Chicago, Ill., visited Cleveland Monday, before proceeding to Niagara Falls. The boys are motoring.

Personals

La Salle, Ill.: Announcement has been made of the approaching marriage of Miss Louise Robeck, daughter of Mrs. F. Robeck of Illinois St., to Albert Le Boueten of W. Second St. The wedding is to take place on Aug. 1 at St. Joseph's Catholic Church.

Mr. and Mrs. Frank Cherne and Mr. and Mrs. Bill Powers of South Chicago were weekend visitors in La Salle. The Chernes are former La Salle residents and a visit now and then brings back many old memories of the place that used to be.

Waukegan, Ill.: Joseph Zorc will depart July 17 on an abbreviated visit to Cleveland. The trip will be made via air transport.

Cleveland, O.: Vincent A. Zupan, son of Ivan Zupan, editor of the Glasilo KSKJ, now resides at the home of his parents following his appointment to a position with the Higbee Co. For the past two years he was connected with the Gmbel Bros., Pittsburgh, Pa.

Mr. and Mrs. Fred J. Kushar of Detroit, Mich., were visitors to Cleveland last week. Miss Millie Kushar of Chicago, Ill., who has been vacationing in the Motor City, accompanied the visitors.

Mr. and Mrs. Raymond J. Grdina in company with Joseph Zalar Jr., left last week-end on a motor trip to Forest City, Pa., where they will visit relatives and friends. Mr. Zalar Jr. of Joliet, Ill., is spending the summer months with the Grdinas.

Newton Lumberjacks Crush Nuckolls Packers

Pueblo, Colo.: The Newton Lumberjacks carried a big punch in their bats Sunday, July 5, at the Eiler Stadium before a large crowd.

Joseph "Muss" Mikatich, star southpaw chucker, kept the Packers from doing much hitting, with the result that the Lumberjacks overwhelmed the Packers, 11 to 3. Mikatich had his fast hook ball working fine, relieving 17 of the Packers via the strikeout route, and allowing only 7 hits. The Lumberjacks put the game away in the fifth inning when they scored five runs on four hits, a walk and an error. "Laird" Popovich did the heavy stick work for the Lumberjacks, getting a double and two triples in three times at bat. The sensational

We Believe! — — —

That a New York fortune teller receives \$200 per visit and that she drives around in a 16-cylinder limousine. We don't doubt that she has enough cash to wall paper several rooms.

NOTICE

The annual picnic of the St. Joseph's Society No. 53 KSKJ, Waukegan, Ill., will be held on Sunday, July 26. All members should be present on this day, for the total proceeds from this event are intended for the benefit of the lodge treasury. At this time we are depending upon the members for support in paying our lodge expenses, for our treasury does not receive the benefits it did before our joining the Centralized Sick Benefit Division. The progress of the lodge in regard to its financial condition depends upon each individual member.

The event will be held at Mo-zina Park and will be featured by a baseball game of the Midwest KSKJ Baseball League, between Waukegan and Joliet. There will be refreshments, dancing and other entertainment.

IMPORTANT: All members must register with the secretary at the park. A special assessment, as provided by the by-laws of the society, will be levied against members who fail to do this.

Fraternally yours,
Joseph Zorc,
Secretary.

Change Picnic Date

The picnic scheduled for July 12 at Rivals Park by St. Francis' Lodge of Joliet has been postponed to July 26 at Gross McGowan's Grove in Homewood.

The committee reports that the added time will give it an opportunity to make preparations complete.

The public is cordially invited to attend.

Willard Picnics

It will be a big time in a little town when the Holy Family Lodge No. 136 of Willard, Wis., throws off the lid for its annual picnic. The affair is scheduled for Sunday, July 26, at the picnic grounds.

fielding of "Shorty" Kochan and Tony Wodishek featured the game. The Lumberjacks will play the Royal Giants, a fast colored team, Aug. 2 at the Eiler Stadium.

Nicholas Mikatich Jr.

LETTERS TO THE EDITOR

Chisholm, Minn.

Dear Editor: In a recent issue of Our Page you published a letter signed by a "Real Slovenec." For the latter's information and for those who are of his opinion, kindly publish the following:

Slovenian ideals and culture are indescribable. Only a person who has Slovenian blood in his veins can comprehend them. It is a known fact that the culture and ideals possessed by the Jugoslavs are in their safekeeping and sacred, following centuries of conflict to preserve them.

It may be true that a continuous talk that Slovenes should be proud of their nationality may be harmful to the group and may have the negative reaction of instilling in them an inferior feeling. It may also lead to super-nationalism which has the same effect as saturated sectarianism, namely leading to prejudice and intolerance. However, although I may say that I read profusely and have many contacts with Slovenian people, I have not as yet heard or noticed anyone tell the younger generation to be proud of its nationality.

A real Slovene, although he is naturally proud of his heritage, is humble and will not humiliate himself by stooping to brag.

It should be the aim of every Slovene to learn his mother tongue, and cherish the ideals of his parents, for if the customs of our forefathers have weathered the storm for centuries they are sound and will survive despite any modernism. Think it over "Real Slovenec."

An Onlooker.

Chicago, Ill.

Dear Editor: Where is the Our Page of old? Where are all the personal items that made the page so popular? Don't you think that your new policy is losing readers for you?

Personally I believe that the material published in the page at the present time is too "deep" and too heavy for the average reader. There are too many stories and not enough wit and light reading. In all, to be frank, one would think that you are publishing a section for a group of old timers whose only wish is philosophy, poetry etc. Why not give us a break by giving us what we want? I am sure that a great number of your readers are in sympathy with my thoughts. Hoping that you will oblige if possible.

Miss Critic.

Cleveland, O.

Dear Editor: * KSKJ baseball used to be the talk of summer. Is there any such thing now? What happened to the athletic board that was to be elected after the last convention? Is there a board? If so, what is it doing or what does it intend to do? If they are doing something it is the duty of Our Page to publish the news; if there isn't any board it is high time that one be appointed or elected; if there is a board and it is asleep then someone should take some of

SAYS MISS WISE:—

One of the biggest things I have learned in business, which is one of the controlling policies of my life, is this: The moment that you find out that you can do a certain thing in one way, and that this one way is sure a way to success along your particular line, and is sure to be of approval by all, then turn around and start to devise some other way. Arrange your work so that no set of circumstances can leave you helpless. I am certain that we would have fewer failures in this world, if people would learn that more than one road leads to success.

the firecrackers that were left over the Fourth and set them under it. My gosh! To think that the KSKJ at one time had one of the best fraternal baseball organizations (financed by individual lodges), and at present it is about six feet under the ground even though it is said that we have an athletic fund. Don't you think it is time to wake up? —Fan.

ALL IN A KNIGHT
By Brooklyn Knight

It's about 6 p. m. on a second Tuesday of the month. The Knights of Trinity are coming home from their respective occupations, ring the bell, enter the house, throw their hats on a rack, bed or chair. "Hello Folks, tough day today. Darn hot isn't it?" Then, they probably gaze about the domicile and finally rest their eyes on a postal card from the secretary. "Well, I guess I don't have to wonder what I'll do tonight."

Supper is ready, they sit down at the table, dig into the chow, probably štrukle, žgance, kranjske klobase and kisló zelje and what not. Seven p. m. is here. "Well, have to go, got to be there at 7:30. So long, folks."

One after the other they gather in front of the American Slovenian Auditorium until a certain member arrives then they enter the meeting place.

"What do you think of the Schmelling-Stribling fight? Wasn't it a wow? The Robins are certainly getting there. And how! Aw, the Cardinals will cop. You're full of boloney. Watch the Robins." Finally, the president arrives. I think he's trying to imitate Jimmie Walker, always late.

"All right boys, we're all here, let's go."

Prayer opens the meeting. The officers are seated around the table. The president looks serious, in fact, I think it's the only time that guy can be serious.

The first order of business will be the roll-call. All present, that's fine. The next order of business will be the reading of the minutes. Very good. Motion has been made that the minutes be accepted as read and all in favor will say Aye. Next will be reports of various committees. Good progress boys. Next will be old business. Half hour gone. New business. Another hour gone. The president swears in new members. He makes an exact duplicate of a hick town minister condemning a couple into wedlock. Payments of assessments. They all dig a little deeper into their pockets. Jingle here, jingle there. Rich people those members of Knights. Snap-snap. I make motion that meeting be adjourned. Snap-snap. I second the motion. Prayer closed the meeting.

After meeting some go home, some play miniature golf, and some go bowling. A jolly time was had by all.

SLEEP

No boy can be a real boy without giving his body a long rest every night.

Eight and one-half to nine and one-half hours are necessary. During sleep the body has a chance to rebuild the tissue wasted during the day and to restore one's vanished pep.

When you remember that an hour's extra sleep at night may turn the scales in an emergency—at the finish of the race, for instance, when victory is a matter of a few feet or inches, you will realize the importance of sufficient sleep.

Be fair to yourself. Give your mind and body enough rest every day.

SHAMPOO AND SINGE

By GEE DEE

This is the fourth installment of Gee Dee's trip to Europe. While dining with a sweet young thing he notices grounds in her coffee and proceeds to tell her fortune:

"Good afternoon, Ansie," whistled I as I saw her leaning over the rail, with the cool ocean breeze sweeping over the deck. She turned and said demurely, "I thought you wouldn't come." And then, brushing aside her locks, "That round of bride has been postponed. The captain has promised to take us on an inspection tour of the ship, so if you don't mind, let's go onward, for he is waiting for us."

"Twas no sooner said than done, and we found ourselves in the captain's cabin. What a layout! That bird certainly has taste in trimming up his quarters. Everything was trimmed up and shiny and I could barely make out the stately gentleman clad in formal attire.

Ansie introduced me and a warm handshake with a "Hello, cappy" followed. He certainly was a prince and looked like he owned the whole ocean. It would be just like me to ask

him about his golf. But he countered and said, "The golf is not so good, but if the sun shines tomorrow, we'll take it to the hay."

He was accommodating and showed us all around. Finally we came to the boiler room. (By this time Ansie was holding affectionately on to my arm.) It was pretty warm down there, and the boys eyed the dancing thermometer mercury. One of the lads turned, wiped the perspiration off his brow and eyed me. "Hallo," said he, offering me his hand. "Gee, howa you bin. Tony he aworka ina da kitchen. You no works for da city no mor?" He had me stumped, but when he wiped his face off I remembered Tony, the fellow who worked side by side with me years ago when vacation time found me digging with pick and shovel—and mostly so I would acquire that "figure" in the bank.

Ansie glanced toward me and asked, "Do you know that person?" I hesitated to acknowledge for awhile, but then

I thought a good fellow is one whether he is dressed like a king or clad in rags. And Tony had a heart of gold. How he used to talk about his eight kids and his wife Rosa. No work was too hard for him. His family was his all. So with a big smile on my face I grasped his hand, "Tony, you old sock. How are you? How are the kids? Say, this is the last place on earth that I expected to find you."

The situation was a bit embarrassing for Ansie, but a friend is a friend and I wouldn't for the world snub Tony—not even for all the queens in the world.

With Tony's faint goodby echoing over the din of rattling machinery, we exited and soon found ourselves on deck.

"You know," said Ansie, "that your knowing this person in the boiler room makes me inquisitive. What is your line of business, if I am not too personal—and who are you?" I sighed and said, "That's a long story, anyhow I am a—"

(To Be Continued)